

howl

hear
your best friend.

DECEMBER
2015
ISSUE

05

L A D Y W I N T E R

“IF WE HAD NO WINTER, THE SPRING WOULD NOT BE SO PLEASANT”

ANNE BRADSTREET

HOWL ARE YOU

HOWL ARE YOU

เมื่อเพียงแค่อีกใจเดียวก็ถึงปีใหม่อีกปีเสียแล้ว
จำได้ว่าเหมือนเพิ่งเคารพคารวะปีที่แล้วไปเมื่อไม่นานนี้เอง แต่พอ
มารู้สึกตัวอีกทีก็ถึงปีใหม่อีกปีเสียแล้ว

คงเป็นธรรมเนียมเหมือนกับทุกๆ ปี ที่ทุกครั้งที่เราเริ่มต้นปีใหม่ ที่
เราจะต้องคิดถึงสิ่งที่ต้องทำให้สำเร็จในปีนี้ได้ แต่ถ้าเราลองมา
เพ่งดูรายการที่ตั้งเป้าว่าต้องทำให้สำเร็จในแต่ละปี เชื่อว่าในรายการ
ของใครหลายคนอาจจะมีหลายๆ ข้อที่ยังคงเป็นข้อเดิมซ้ำๆ ที่เขียน
มาหลายต่อหลายปีแล้ว

แน่นอนว่าในรายการของผมเองก็เช่นกัน

ไม่ว่ารายการสิ่งที่อยากทำให้เขียนซ้ำๆ มาหลายปีนั้นเป็นอะไร
แต่เชื่อว่าสาเหตุที่ทำให้รายการนั้นยังคงตามหลอกหลอนเราในทุกๆ
ปี เป็นเพราะว่าเราเพียงแค่ "รู้สึก" อยากให้มันเป็นจริง โดยที่เรา
เองไม่ได้ตั้งใจทำมันจริงๆ มากกว่า หรือถ้าให้ร้ายไปกว่านั้นบางที
อาจเพียงแค่ว่าเราอยากเขียนเพื่อเติมเต็มความรู้สึกตัวเอง
เท่านั้น

ต้องบอกก่อนเลยว่าผมเป็นเจ้าพ่อนักจรรยาบรรณที่อยากทำ เรียก
ได้ว่าถ้าชิงแชมป์โลกนี้ต้องไม่แพ้ใครอย่างแน่นอน ทั้งรายการที่
อยากทำให้สำเร็จในแต่ละปี รายการที่ต้องทำให้สำเร็จก่อนอายุ 25
หรือรายการที่อยากทำในปี 2015 ที่เพิ่งผ่านไปหมาดๆ เรียกได้เต็ม
ปากว่ามีเต็มไปหมด

แต่สุดท้ายแล้วรายการที่ผมสามารถทำให้สำเร็จมีอยู่ไม่ถึงครึ่ง
หนึ่งเลยด้วยซ้ำ

จนกระทั่งขึ้นปี 2016 นี้ ผมก็ได้มานั่งจรรยาบรรณที่อยากทำในปี

อีกครั้ง และผมก็สังเกตเห็นว่ามีสิ่งที่อยากทำอย่างหนึ่งที่ผมเขียน
มาตลอดตั้งแต่อายุ 18 แต่ถึงกระนั้นตอนนี้ผมก็ยังไม่ได้ทำเสียที

มันเป็นหัวข้อเกี่ยวกับการบอกความในใจถึงหญิงสาวคนหนึ่ง

ในรายการที่อยากทำในปี 2015 ที่ผ่านมา จำได้ว่าผมเขียนสิ่งที่
อยากทำที่ค้างคาใจมาตลอดนี้เป็นข้อแรกๆ เพราะเป็นเรื่องที่คิดใจ
ผมมาตลอด แต่ถึงกระนั้นผมก็ปล่อยให้เวลาอีก 1 ปีผ่านไปโดยที่
ไม่ได้ตั้งใจจะทำจริงจังกับมันเลยด้วยซ้ำ

นั่นเป็นสาเหตุที่ทำให้ผมลังเลใจที่จะเขียนหัวข้อที่อยากทำนี้ลง
ไปในรายการที่ผมอยากทำในปี 2016 อีกครั้ง เพราะรู้ดีว่าปีนี้นั้นก็
คงจะไม่สำเร็จอีกตามเคย ถึงกระนั้นหลังจากที่นั่งลังเลอยู่นาน แต่
สุดท้ายแล้วผมก็ตัดสินใจเขียนสิ่งที่อยากทำให้สำเร็จกับหญิงสาวคน
นั้นลงไปอีกครั้ง เป็นชื่อหัวข้อเดิมๆ ที่เขียนมาแล้วไม่รู้กี่ครั้ง และผม
รู้ว่ามันคงไม่ใช่ครั้งสุดท้าย

ในเดือนมกราคมปีหน้า ยามค่ำคืนของเทศกาลปีใหม่ บนกระดาน
เช็กलिस्टสิ่งที่อยากทำ ผมรู้ว่าผมก็จะยังเขียนชื่อหญิงสาวในฤดูหนาว
คนนี้อยู่ต่อไป และอาจเขียนต่อไปอีกในทุกๆ ปี

บางที...สิคะ ในใจ ผมอาจหวังให้มันเป็นหนึ่งข้อที่ไม่มีวันเป็นจริง
เพราะถ้ามันเป็นจริง ทุกอย่างจะไม่มีวันเหมือนเดิมได้อีก

ให้มันเป็นหนึ่งข้อที่จะอยู่เช็กलिस्टของผมทุกๆ ปี

ด้วยความตั้งใจของผมเองก็แล้วกัน

ชานนท์ สิมะบุตรสุทธิ
บรรณาธิการ Howl Magazine

howl

hear
your best friend.

DECEMBER
2 0 1 5
I S S U E
05

ที่ปรึกษา

น.สพ.การุณ ชัยวงศ์โรจน์

บรรณาธิการบริหาร

สพ.ญ.มนัสนันท์ อาราทิพย์

บรรณาธิการ

น.สพ.ชานนท์ สิมะบวรสุทธิ์

กองบรรณาธิการ

น.สพ.อภิชาติ ตั้งกิจเจริญวงศ์
น.สพ.ปิ่นณกร เลหาประสิทธิ์พร
น.ส.พันทิพย์ ทิพวรรณ

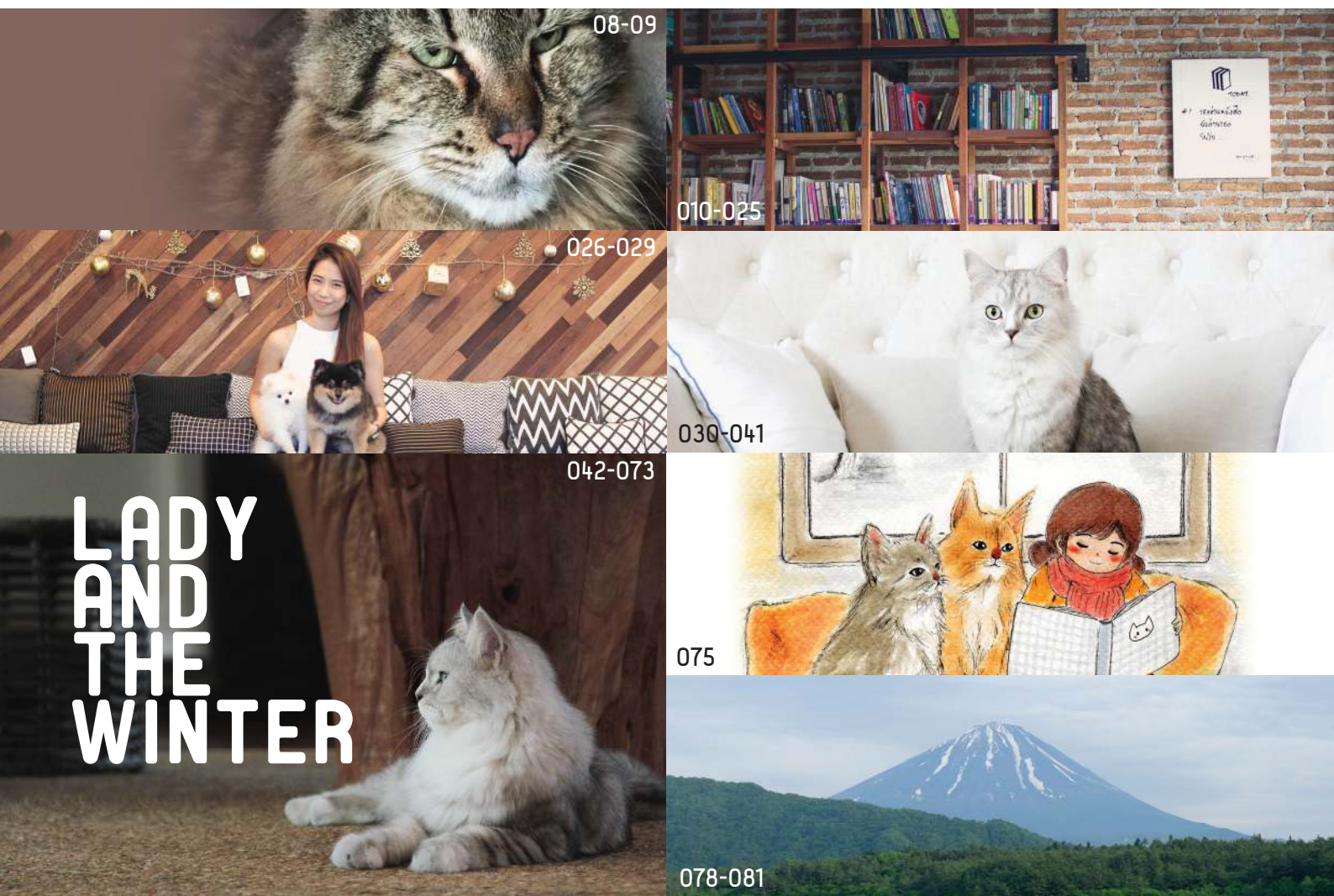
ฝ่ายการตลาดและโฆษณา

สพ.ญ.กชกร โอชาวัตร และ น.ส.พันทิพย์ ทิพวรรณ

ศิลปินกรรม

กฤษณะ โชคเชาว์วัฒน์

WHAT THE HOWL

08-09 Howl to Smile

010-025 Talk of the Howl : Book, Movie, Music, Place

026-029 Howl Store

028-041 Howl of Frame

042-073 Howl about

074 Page by Page

075 โรงงานความฝัน

076-077 Do it for someone

078-081 A Journey without a map

082-083 Tip & Trick

084-085 Special Story

086-087 รู้ไว้ไม่ว่า

ผู้เฒ่าแมว

สำหรับแมวตัวนี้คงไม่มีฉายาอะไรเหมาะสมไปมากกว่านี้อีกแล้ว Corduroy เป็นแมวที่ได้ชื่อว่าอายุยืนที่สุดในโลกที่ยังมีชีวิตอยู่ในขณะนี้ Corduroy มีอายุกว่า 25 ปี แล้ว (อายุขัยเฉลี่ยแมวปกคิอยู่ที่ 15 ปี) ผู้เฒ่าแมวรุ่นเก๋านี้เกิดเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ. 1989 โดยคุณ Ashley Reed Okura ผู้เป็นเจ้าของได้กล่าวไว้ถึง Corduroy นี้มาตั้งแต่ตอนเธออายุ 7 ขวบ และเติบโตมาด้วยกันจนในขณะนี้เธออายุกว่า 32 ปีแล้ว แต่ตำแหน่งแมวที่มีอายุมากที่สุดในโลกจริงๆ ยังคงตกเป็นของ Crème Puff ที่มีอายุรวมทั้งหมด 38 ปี กับอีก 3 วัน ซึ่งเสียชีวิตไปเมื่อปี 2005 ที่ผ่านมา

แมวยักษ์ !

จะบอกว่าแมวก็นกคุณกระไรอยู่ แต่นี่คือสัตว์ตระกูลแมวที่ถูกบันทึกไว้ว่าตัวใหญ่ที่สุดในโลกขณะนี้ "เซอร์คิลิส" คือ โลเกอร์ (ลูกผสมระหว่างสิงโตเพศผู้และเสือเพศเมีย) มีความยาวลำตัว 3.33 เมตร สูง 1.25 เมตร และหนักกว่า 418.2 กก. เลย์ทีเดียวก โดยปกติแล้วโลเกอร์มักมีขนาดใหญ่กว่าสิงโตและเสือที่เป็นพ่อแม่มันอยู่แล้ว แต่สำหรับเซอร์คิลิสนั้นดูจะใหญ่กว่าไซส์ปกติของโลเกอร์ทั่วไปเสียอีก ปัจจุบันเซอร์คิลิสอาศัยอยู่ที่ศูนย์อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า แครโรไลนาใต้ สหรัฐอเมริกา

Return of the Hero !

เหล่าฮีโร่ 4 ขาได้กลับบ้านแล้ว เมื่อกฎหมายใหม่ของทางกองทัพสหรัฐอเมริกาอนุญาตให้นำสุนัขทหารของกองทัพที่เกษียณอายุในต่างประเทศสามารถมีสิทธิกลับมาที่สหรัฐอเมริกาได้ จากเมื่อก่อนที่การนำสุนัขทหารเกษียณกลับมาบ้านเกิดเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก และยังให้สิทธิครูฝึกสุนัขที่ปฏิบัติงานร่วมกันในการได้โอกาสรับเลี้ยงดูพวกมันก่อนอีกด้วย

เปลี่ยนสุนัขจรจัดเป็นสัตว์เลี้ยง

นับเป็นข่าวดีมาก ๆ เมื่อเมือง Phoenix ในรัฐแอริโซนา ได้ออกกฎหมายว่าสุนัขทั้งหมดที่ขายในร้านขายสัตว์เลี้ยง ต้องมาจากศูนย์รับสุนัขจรจัดเท่านั้น เพื่อช่วยเหลือสุนัขจรจัดภายในเมืองที่ยังมีอยู่มากเหลือเกิน โดยแต่ละปีร้านขายสัตว์เลี้ยงจะขายสุนัขไปได้กว่า 23,000 ตัว ซึ่งทางรัฐก็คาดหวังว่าวิธีนี้จะช่วยเหลือสุนัขจรจัดให้มีบ้านอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

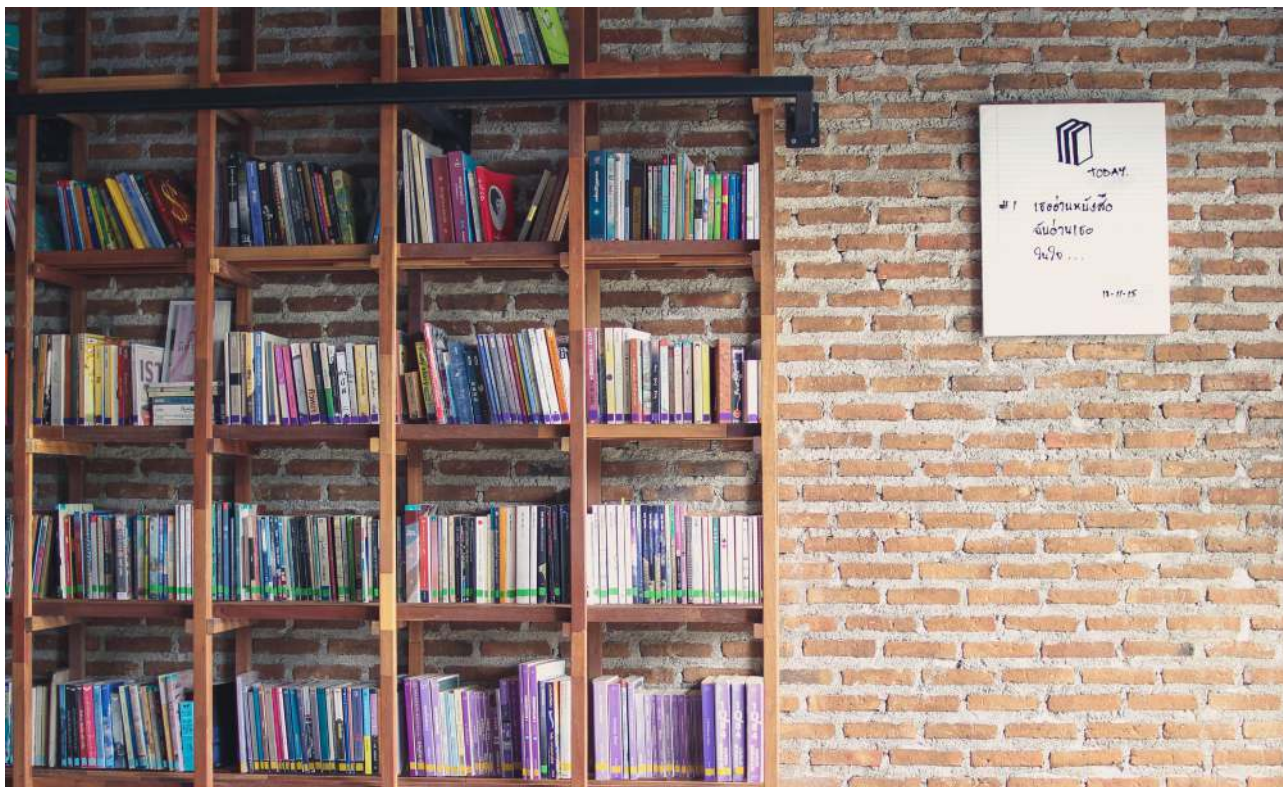

ความเกลียดชัง VS ความรัก

อย่าให้ความเกลียดชังครอบงำเรา เหมือนดังที่ Ruhi Rahman มุสลิมหญิงขึ้นรถบัสในเมืองลอนดอนและถูกชายหนุ่มคนหนึ่งพยายามไล่เธอลงจากรถเพราะว่าเธอนับถืออิสลามเช่นเดียวกับผู้ก่อการร้าย แต่เคราะห์ดีที่คนอื่นบนรถบัสไม่ได้คิดแบบเดียวกัน ชายหนุ่มคนนั้นเลยถูกไล่ลงจากรถไปเสียเอง และนี่เป็นตัวอย่างที่ดีว่าเวลาที่เราเกลียดชังใคร ความเกลียดชังนั้นก็จะย้อนมาทำลายตัวเราเองเช่นกัน h

TALK OF THE HOWL : BOOK

by : Lonely Tea

มาหาสมุด – ความฝันของคนรักหนังสือ

เชื่อว่าหลายคนคงจำไม่ได้แล้วว่าเราเข้าห้องสมุดครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่

เพราะภาพจำของห้องสมุดทำให้เรานึกถึงเรื่องของการเรียน การทำรายงาน การค้นคว้า ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ไม่ว่าใครต่างก็คงอยากหลีกเลี่ยงไปให้ไกล ดังนั้นถ้าเกิดว่าสุดสัปดาห์เราชวนใครไปห้องสมุดคงมีแต่คนส่ายหน้าปฏิเสธแบบไม่ต้องคิด

แต่ "มาหาสมุด" ห้องสมุดแนวใหม่ที่ คุณนัท – ณัฐพงษ์ นิยมมนต์ ได้ให้คำนิยามเอาไว้ว่าอยากให้มันเป็น "คาเฟ่ห้องสมุด" (Library Cafe) อาจจะทำให้มุมมองของคุณต่อห้องสมุดเปลี่ยนไปจากเดิม

มาหาสมุดเป็นหนึ่งในร้านของโครงการบ้านข้างวัด ซึ่งเป็นโครงการที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างชุมชนเล็กๆ ที่เกื้อกูลกันและกัน และเป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม บริเวณซอยวัดอุโมงค์ จังหวัดเชียงใหม่ มาหาสมุดก็เป็นหนึ่งในร้านในโครงการนี้ ซึ่งคุณนัทบอกกับเราว่าอยากให้ที่นี่เป็นห้องสมุดที่เป็นมิตรกับคนทั่วไปและเป็นจุดเริ่มต้นให้คนได้อ่านหนังสือมากขึ้น

"ต้องบอกก่อนว่าผมเป็นคนชอบอ่านหนังสือมาตั้งแต่เด็ก ด้วยสิ่งนี้เองทำให้เรารู้สึกว่ามีความแตกต่างอะไรบางอย่างจากคนอื่น โดยเฉพาะเรื่องของกระบวนการคิดและมุมมองโลกที่กว้างขึ้น และคิดว่ามันเป็นแนวทางที่ดีที่อยากให้คนอื่นเข้าใจเรียกว่าอ่านหนังสือแล้วมันคือว่าอย่างนั้นเถอะ เราเลยรู้สึกอยากให้คนอื่นอ่านหนังสือกันมากขึ้น"

ด้วยแรงขับเคลื่อนภายในใจประจวบเหมาะกับการถึงช่วงเวลาที่เขาเริ่มติดกับการทำงานประจำภายในเมืองพอดิ เมื่อมีพื้นที่รู้จักกันชักชวนให้มาลองทำห้องสมุดที่จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้

เขาไม่รู้สึกลังเลที่จะตัดสินใจเลยแม้แต่น้อย

"จังหวะที่ตัดสินใจลาออก มีพื้นที่รู้จักชวนมาทำห้องสมุดสนใจไหม ชวนขึ้นมาอยู่ที่เชียงใหม่" คุณนัทเล่าให้เราฟังถึงจุดเริ่มต้นของการก่อตั้งมาหาสมุด "แม้ว่าอาจจะยังไม่มั่นใจมากแต่ในเมื่อเป็นสิ่งที่เราอยากทำมาโดยตลอด และไม่รู้ว่าจะในชีวิตนี้จะมีโอกาสได้ทำหรือเปล่า เมื่อโอกาสมันได้พุ่งชนมาหาเราและเราพร้อมด้วย เราจึงตัดสินใจลงมือทำ"

คุณนัทยืนยันกับเราว่า มาหาสมุด ทำหน้าที่หลักเป็นห้องสมุดที่ไม่ว่าใครก็สามารถเข้ามาใช้บริการได้ ขอแค่อยากอ่านหนังสือหรือได้อ่านใกล้ๆ ส่วนเรื่องคิมนั้นเป็นส่วนเสริมเพื่อให้ทางร้านสามารถเลี้ยงตัวเองได้ แต่ถ้าใครอยากมาอ่านหนังสือเฉยๆ โดยที่ไม่ต้องสั่งเครื่องดื่มอะไรก็ได้เช่นกัน

"เมื่อตอนสมัยเป็นเด็ก ผมอยากอ่านหนังสือ แต่เราก็ได้ค่าขนมไม่มาก เวลาอยากได้น้ำหรือขนมก็ต้องเก็บเงินนานๆ เราเลยมีความตั้งใจมาตั้งแต่เด็กว่าคนที่อยากอ่านหนังสือก็ควรต้องได้อ่านหนังสือสิ" คุณนัทหัวเราะ "กลายเป็นความฝันเล็กๆ ที่จะได้เปิดห้องสมุดให้คนอื่นเข้ามาอ่านหนังสือที่ชอบ และได้อ่านแบบฟรีๆ"

แต่ด้วยความที่คุณนัทเรียนจบทางด้านกราฟิกดีไซน์ทำให้เขาเลือกที่จะก้าวข้ามภาพลักษณ์เดิมๆ ของห้องสมุดที่เราคุ้นตากัน เปลี่ยนให้มาหาสมุดเป็นห้องสมุดแนวใหม่ที่ทันสมัยและเป็นกันเองกับคนทั่วไปมากยิ่งขึ้น

"เราคาดหวังว่าที่นี่คือห้องสมุดที่คนทุกเพศทุกวัยสามารถเข้ามาใช้ด้วยกันได้ อยากให้เป็นพื้นที่ที่ทุกคนสามารถมาพบปะและอ่านหนังสือด้วยกันอย่างอบอุ่น ให้ความรู้สึกเหมือนไปบ้าน

เพื่อน บ้านพี่ แล้วเราสามารถนั่งหรือนอนกลิ้งเกลือกไปมาได้ ไม่ใช่เป็นร้านที่ฝั่งหนึ่งคือลูกค้า อีกฝั่งหนึ่งคือคนขาย มีคนเข้ามาใช้กับเจ้าของ เราอยากที่นี่ให้มีบรรยากาศกันเองมากกว่า แต่ก็ยังแฝงไปด้วยความสวยงามทางด้านดีไซน์ด้วย"

และเมื่อเรามองไปที่ภายในของมหาสมุดก็พบว่า เป็นแบบนั้นจริงๆ จากชั้นหนังสือที่อัดแน่นไปด้วยหนังสืออันเป็นจุดเด่นแล้ว ภายในห้องสมุดแห่งนี้ยังเต็มไปด้วยเบาะนั่งนุ่มสบายต้อนรับนักอ่านที่ทยอยเข้ามาแวะเวียนแม้ว่าจะยังเป็นช่วงเช้าของวัน ซึ่งคุณนัทได้ย้ำกับเราอีกครั้งว่าที่นี่คือห้องสมุด ขอแค่อยากอ่านหนังสือก็สามารถเข้ามาอ่านได้เลย

"คนที่ตั้งใจมาอ่านหนังสือเรายินดีต้อนรับเป็นอย่างดี สามารถเข้ามาอ่านได้เลย แต่ด้วยความที่เราต้องการให้มีการเพิ่มคนอ่าน คนอ่านหน้าใหม่ คนที่ไม่เคยอ่านหนังสือมาก่อน เราอยากให้เขาเข้ามาได้สัมผัสกับหนังสือ ได้พบเจอหนังสือ และรายล้อมไปด้วยหนังสือ ทำให้รู้สึกว่าการอ่านไม่ใช่เรื่อง

ไกลตัว" นอกจากนี้กลุ่มนักอ่านที่ชอบการอ่านอยู่แล้ว คุณนัทยังมองไปการสร้างกลุ่มนักอ่านใหม่ๆ เพิ่มขึ้นด้วย "คุณสามารถมานั่งเล่น มาทำงาน มาคุยกับเพื่อน แต่อยู่ในบรรยากาศที่เต็มไปด้วยหนังสือ ให้เขาซึมซับและอยากลองอ่านหนังสือขึ้นมาบ้าง ทำให้หนังสือไม่ได้แปลกแยกไปจากชีวิตปกติ"

หนังสือที่อยู่ภายในห้องสมุดแห่งนี้ ส่วนใหญ่เป็นหนังสือที่คุณนัทสะสมและอยากแนะนำให้แก่นักอ่านทุกท่านได้อ่านกัน นอกจากนี้ยังมีหนังสือจากภายนอกอีกหลากหลายแนวที่จะช่วยเสริมสร้างแนวคิดและเปิดมุมมองที่แตกต่างกันออกไป เหมือนดังเวลาที่เรารับประทานอาหารต้องทานให้ครบ 5 หมู่ ร่างกายจึงจะแข็งแรง การอ่านหนังสือก็ไม่ต่างกัน

"เราพยายามเลือกหนังสือให้เหมาะกับคนที่เข้ามา บางเล่มอาจเป็นหนังสือเก่าแต่ถ้าเห็นว่ามีผู้ใหญ่เข้ามาใช้บริการเราก็จะเสริมไว้ให้เพื่อให้เขารู้สึกคุ้นเคย บางทีก็เป็นหนังสือภาพที่อ่านง่ายๆ เพื่อให้เด็กที่เขามารอเพื่อนเห็นแล้วรู้สึกว่าการอ่านสวยดี

แถมยังอ่านง่าย เป็นการให้เขารู้สึกดีกับหนังสือในอีกทางหนึ่ง"

"และยังมีหนังสือที่ได้รับรางวัล เราเองตั้งใจไว้แล้วว่าอยากให้มันชิ้นหนึ่งที่เป็นชิ้นหนังสือซีไรต์ เพื่อให้บางคนที่ยังไม่มั่นใจว่าจะอ่านอะไรดีมันใจได้ว่าหนังสือที่เขาหยิบอ่านนั้นถูกการันตีคุณภาพด้วยการเป็นหนังสือซีไรต์ ทั้งหมดนี้เราพยายามสร้างความประทับใจให้กับคนที่ยังไม่เคยอ่านและพยายามหาหนังสือที่หลากหลายให้กับคนที่อ่านอยู่แล้วเข้าด้วยกัน"

ดูเหมือนว่าความฝันของคนรักและชอบอ่านหนังสือมักมีอะไรที่คล้ายๆ กัน อาจเป็นการได้เป็นนักเขียน บรรณาธิการ ได้มีร้านขายหนังสือของตนเอง ซึ่งสำหรับเขาแล้วห้องสมุด "มาหาสมุด" แห่งนี้เป็นความฝันที่เขาอยากทำมาโดยตลอด

เมื่อคนอ่านหนังสือมาเจอกับห้องสมุดที่เขาใจคนอ่านหนังสือ นับว่าเป็นอย่างก้าวใหม่ที่คึกของวงการนักอ่านไทยที่จะ

ได้ขับเคลื่อนไปข้างหน้าอีกครั้ง โดยส่วนตัวคุณนัทยังคงเชื่อมั่นในความเป็นรูปเล่มของหนังสือยุคเก่าว่าจะยังไม่มีวันตายจากไป แม้ว่าในตอนนี้จะมีสื่อดิจิทัลคอนเทนต์มากมายรุกคืบเข้ามาอยู่ก็ตาม เพราะเสน่ห์ของหน้ากระดาษและเรื่องราวที่ถูกบอกเล่าโดยการเรียบเรียงมาอย่างคิ่้นไม่มีทางที่สื่อไหนจะสามารถลอกเลียนแบบได้

ในเมื่อห้องสมุดก็มีแล้ว หนังสือก็พร้อมแล้ว ดังนั้นโจทย์สุดท้ายคงอยู่ที่ตัวเราแล้วละมัง

ว่าเราพร้อมจะเริ่มค้น "อ่าน" เมื่อไหร่ดี

TALK OF THE HOWL : MOVIE

by : ฅนแมว

RENT-A-CAT : เรอ-เคง-เระ-แมว

1.

ว่ากันว่าแมวเป็นสัตว์ที่เย่หยิ่งและเอาแต่ใจยิ่งกว่าใคร ดังนั้นคงไม่มีใครซักคนที่มีเสน่ห์ดังคุณเหล่าแมวผู้เอาแต่ใจนี้ให้มาเข้าหาเราได้

เหมือนกับซาโยโกะที่บอกว่าเธอดูเหมือนจะมีเสน่ห์แปลกๆ บางอย่างที่ดึงดูดให้แมวเข้ามาหาได้ ตั้งแต่เด็กๆ เธอพบว่าทุกครั้ง ที่กลับบ้านจะมีแมวจากทั่วทุกสารทิศพยายามมาเข้าใกล้ และอยู่รอบตัวตลอดเวลา จนถึงกับพูดติดตลกลองเลยว่าบางที ตัวเธออาจมีกลิ่นหรือฟีโรโมนบางอย่างที่สามารถดึงดูดแมวก็เป็นได้

ซาโยโกะ อาศัยอยู่ในแถบชานเมืองในบ้านเก่าๆ ที่แวดล้อมไปด้วยธรรมชาติและแมว ภายในบ้านของเธอมีแมวอาศัยอยู่มากมาย รวมไปถึงมีแมวจรมาสมทบเพิ่มจำนวนกำลังพลขึ้นเรื่อยๆ อีกต่างหาก แต่น่าเสียดายที่เสน่ห์แบบแปลกๆ ของเธอ จะมีผลแค่เฉพาะกับแมวเท่านั้น เพราะดูเหมือนว่าเธอจะไม่มีเพื่อนที่เป็นมนุษย์จริงๆ เลยซักคน อีกทั้งจากสายตากนภายนอก ซาโยโกะดูจะเป็นผู้หญิงประหลาด แต่งตัวแปลกๆ ที่วันๆ เอาแต่ขลุกอยู่กับแมวที่บ้านอีกต่างหาก

แต่ถึงกระนั้นซาโยโกะก็มีงานอดิเรกที่ไม่เหมือนใคร ด้วยความที่มีแมวมากเหลือเกินทำให้ทุกๆ วันเธอจะพาแมวจำนวนหนึ่งไปขึ้นรถเข็นและลากไปแถวๆ ละแวกบ้านพร้อมป้ายประกาศว่า "ให้เช่าแมว" (Rent-A-Cat)

และนี่คือที่มาของเรื่องราวการ "ให้เช่าแมว" ของหนังเรื่องนี้นั่นเอง

2.

แม้จะดูไม่คุ้นตามากนัก แต่ดูเหมือนว่าธุรกิจให้เช่าแมวของซาโยโกะจะมีคนให้ความสนใจพอสมควร

แต่ต้องบอกก่อนว่าเธอไม่ได้ตั้งใจจะให้เช่าแมวเพื่อหวังผลกำไรอะไร เพราะว่าเธอมีธุรกิจอื่นที่ทำเงินให้เธออยู่แล้ว (เช่น เล่นหุ้นโดยให้แมวเป็นคนตัดสินใจว่าจะซื้อหรือไม่ซื้อ แม้จะฟังดูตลกแต่ปรากฏว่าแมวนำโชคได้จริงๆ ชะนั้น !) โดยแนวทางการเช่าแมวนี้นี้คือให้แมวเค็มเค็มความเหงาของคุณ เพราะทุกครั้งทีป้ายประกาศซาโยโกะจะถามเสมอว่าคุณเหงาหรือเปล่า

ถ้าเหงาก็เอาแมวไปคลายเหงาสิ

คนที่ขอเช่าแมวไปจากซาโยโกะมีหลากหลายประเภท ตั้งแต่คุณยายที่สามีและแมวที่เคยเลี้ยงร่วมกันได้จากไปแล้ว ทั้งคู่ ชายวัยกลางคนผู้ต้องจากครอบครัวมาอยู่คนเดียวเพราะหน้าที่การงานและมีปัญหาระหว่างเธองกับลูกสาว หรือพนักงานประจำผู้ทำงานเดิมๆ รวากับเครื่องจักรมาเป็นเวลากว่า 12 ปีแล้ว

แม้จะมีหลากหลายอาชีพและช่วงอายุ แต่ดูเหมือนว่าพวกเขามีจุดร่วมเดียวกันคือความเหงา ความเหงาของการที่ต้องอยู่ด้วยตัวคนเดียวไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตามดูเหมือนว่า จะสร้างรูขนาดใหญ่ภายในใจของพวกเขาขึ้น

ดูเหมือนว่าซาโยโกะจะสามารถมองเห็นรูภายในใจของคนเหล่านั้นได้

และเธอเชื่ออีกว่ารูนั้นสามารถถูกเติมเต็มได้ด้วยแมวนั่นเอง

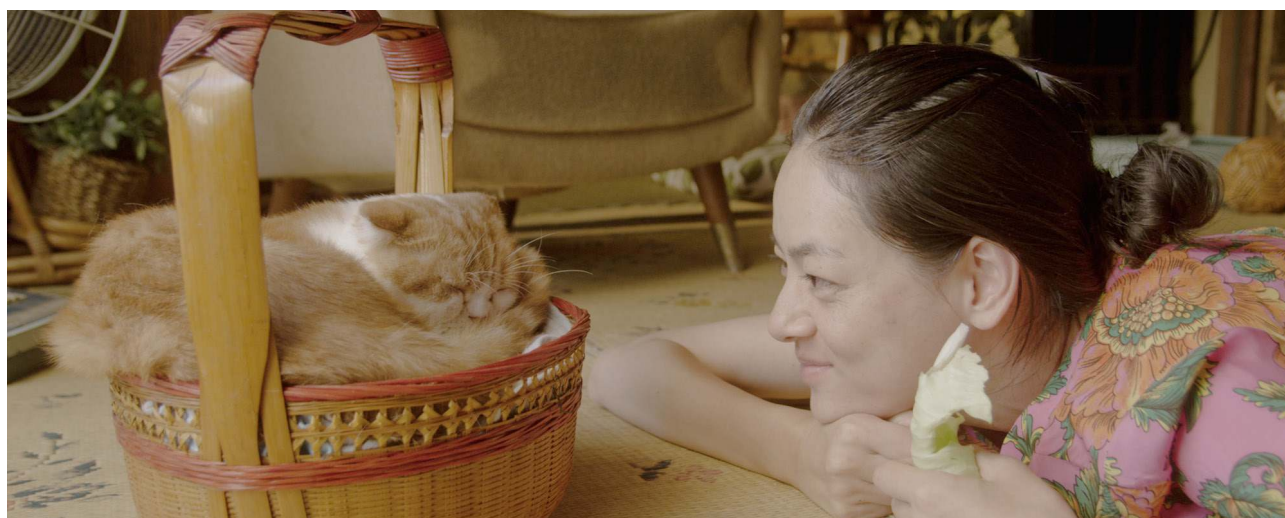
3.

ความเหงาของคนเมืองเป็นเรื่องจริง

ในชีวิตที่ต้องทำงานในเมืองใหญ่ ดูเหมือนว่าความเหงาจะเป็นศัตรูร้ายกาจที่บั่นทอนจิตใจไม่น้อยเลยทีเดียวนั่นคงเป็นสาเหตุที่ทำให้เรามักเห็นว่าพอจบมหาวิทยาลัยแล้ว คนส่วนใหญ่ก็มักจะเริ่มมีคู่กันหมด เพราะในสมัยเรียนเรายังอาจได้พบเพื่อน มีกิจกรรมและความทรงจำดีๆ ร่วมกัน แต่เมื่อทำงานแล้วเมื่อต้องเผชิญหน้ากับเพื่อนร่วมงานและสายสัมพันธ์หลวมๆ รวมไปถึงความกดดันและความไม่จริงใจต่างๆ ก็ยิ่งทำให้เรารู้สึกเหงาหงายขึ้นกว่าเดิม

สำหรับคนทำงานแล้วการอยู่คนเดียวดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งที่โหดร้ายเกินไป ความเจียบและความมืดในห้องที่รอคอยอยู่หลังเลิกงานยามเย็นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีใครจับมือได้โดยง่าย ความเหงาในยามทำงานนั้นทรงพลังถึงขนาดว่ามีใครหลายคนยอมไปเรียนต่อเพื่อให้ได้เจอกับเพื่อนเลยทีเดียวนั่น

ดังนั้นคนที่ต้องอยู่คนเดียวในเมืองใหญ่นั้นจึงต้องพยายามหาทางที่จะปิดรูโหว่ความเหงาของตัวเองไว้ด้วยวิธีต่างๆ

เพราะหากปล่อยไว้รูนนั้นอาจขยายขนาดขึ้น ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดรูก็ค่ามีคั่นก็อาจจะกลืนกินตัวเราไปเสียเอง

4.

แต่ละคนที่เช่าแมวไปจากซาโยโกะล้วนมีเรื่องราวที่แตกต่างกัน ตั้งแต่คุณยายผู้ที่มีสามีของเธอได้จากไปแล้ว เธอตัดสินใจที่จะเช่าแมวแก๊สสีส้มจากซาโยโกะไปเพื่อเป็นตัวแทนของ "สามีโกะ" แมวที่เธอเคยเลี้ยงร่วมกับสามีไว้เพื่อหวังรำลึกถึงความทรงจำดีๆ โดยเธอบอกว่าเธอขอยืมแมวตัวนี้นั้นกว่าเธอจะจากโลกนี้ไป

ชายวัยกลางคนผู้ต้องจากครอบครัวมาทำงานคนเดียวและกำลังมีปัญหาหระหองระแหงกับลูกสาวที่กำลังเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น เขาตัดสินใจขอเช่าแมวจากซาโยโกะไปเพื่อเติมเต็มความเหงาของตัวเอง เขาบอกว่าขอเช่าแมวจากเธอจนกว่าเขาจะได้กลับไปอยู่กับครอบครัวอีกครั้ง ซึ่งอีกไม่นานแล้ว และในที่สุดเมื่อต้องกลับไปเขาได้ตัดสินใจขอแมวจากเธอกลับบ้านไปกับเขาด้วย

ดูเหมือนว่าแมวของซาโยโกะจะได้ช่วยอุดรูโหว่แห่งความเหงาให้กับใครต่อใครหลายคน จนกระทั่งซาโยโกะได้เจอกับโยชิฮาวา เพื่อนสมัยเรียนที่เคยรู้จักตัวเธอดี ทำให้เธอเริ่มนึกถึงวันเก่าๆ และรู้ว่าความจริงแล้วเธอชอบคลุกคลีกับแมวเป็นเพราะว่าคุณยายของเธอก็ชอบแมวและเลี้ยงแมวจริงจังไว้มากมายด้วยความสนิทสนมกับคุณยายซึ่งเป็นเหมือนเพื่อน

คนเดียวในโลกของเธอ ทำให้เมื่อคุณยายเสียชีวิตจากไปได้สร้างรูโหว่ขนาดใหญ่ไว้ในใจเธอเช่นกัน

เป็นรูโหว่ที่เธอพยายามเติมเต็มด้วยแมวมากมายที่เธอเลี้ยงอยู่ในขณะนั้นนั่นเอง

5.

เราทุกคนต่างมีรูโหว่เป็นของตัวเอง

ใครหลายคนพยายามซ่อนรูนั้นไว้ ในขณะที่ใครอีกหลายคนพยายามเติมเต็มรูนั้นด้วยสิ่งต่างๆ

บางคนอาจเอาแมวมาบังรูไว้เพื่อไม่ให้ใครเห็นรูโหว่ภายในตัวเอง และใครบางคนก็อาจนำแมวมาอยู่ในรูโหว่นั้นเพื่อเติมเต็มบางอย่างในใจตัวเอง แน่นอนว่าไม่มีเรื่องใดที่เป็นเรื่องที่ถูกและผิด เพราะสิ่งสำคัญคือการก้าวต่อไปข้างหน้า

เหมือนดังเช่นที่ซาโยโกะเองก็ไม่ว่ารูโหว่ของตัวเองจะถูกเติมเต็มได้ด้วยแมวจำนวนมากมาขนาดไหน แต่เธอก็ยังตัดสินใจก้าวต่อไปข้างหน้า ให้คนอื่นเช่าแมวจากเธอไปเรื่อยๆ จนดูเหมือนว่าสุดท้ายแล้วสิ่งที่เติมเต็มรูโหว่ของเธอก็ไม่ได้มีแค่แมวอีกต่อไป

หากแต่เป็นเรื่องราวและความสัมพันธ์ของเธอกับคนที่เช่าแมวก็นำมาช่วยเยียวยาเธอไปที่ละนิดเช่นกัน

แม้รูโหว่ของซาโยโกะอาจจะยังไม่ถูกเติมเต็มในวันนี้ แต่สักวันหนึ่ง....มันจะต้องถูกเติมจนเต็มอย่างแน่นอน

TALK OF THE HOWL : PLACE

by : Lonely Tea

SOMETHING LIKE CAT

ความสุขเล็กๆ ที่เรียกว่าแมว

ดูเหมือนว่าในโลกทุกวันนี้ความสุขจะเป็นสิ่งที่นิยามได้ยาก เมื่อโลกมีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น หนทางไขว่คว้าหาความสุขของคนในยุคปัจจุบันก็หลากหลายตามไปด้วย และในบางครั้งโฉมหน้าของความสุขก็อาจเปลี่ยนแปลงไปตามแต่ละภาวะและโอกาส แต่ไม่ว่าความสุขจะเปลี่ยนไปอย่างไรก็ตาม เรายังเชื่อว่าองค์ประกอบหนึ่งของความสุขคือความเรียบง่าย

เหมือนกับความสุขของคุณปอย — ทิวากร จันทรสว่างกุล เจ้าของร้าน Something Like Cat คาเฟ่แมวน่ารักใน จังหวัด เชียงใหม่ ที่บอกกับเราอย่างเต็มปากเต็มคำว่าความสุขของเธอคือการเลี้ยงแมว

"เราเป็นคนชอบแมว และเป็นคนชอบที่จะได้ใช้ชีวิตอยู่กับแมวด้วย เลยค่อยๆ เริ่มเลี้ยงแมวมา"คุณปอยเล่าให้เราฟังถึงประวัติการเลี้ยงแมวของเธอ "แมวที่เลี้ยงตัวแรกเป็นแมวข้างถนนที่เราเก็บมาเลี้ยงเพราะว่ามันน่าสงสาร พอมีตัวแรกก็ย่อมมีตัวที่สอง และเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ จนตอนนี้เลี้ยงทั้งหมดประมาณ 23 ตัวแล้ว ประกอบกับช่วงเวลานี้เป็นช่วงที่เราารู้สึกว่าอยากเปิดร้านกาแฟพอดี เลยผสมผสานระหว่างกาแฟกับแมว ซึ่งเป็นทั้ง 2 อย่างที่เราชอบทำเป็นคาเฟ่แมวแห่งนี้ขึ้นมา"

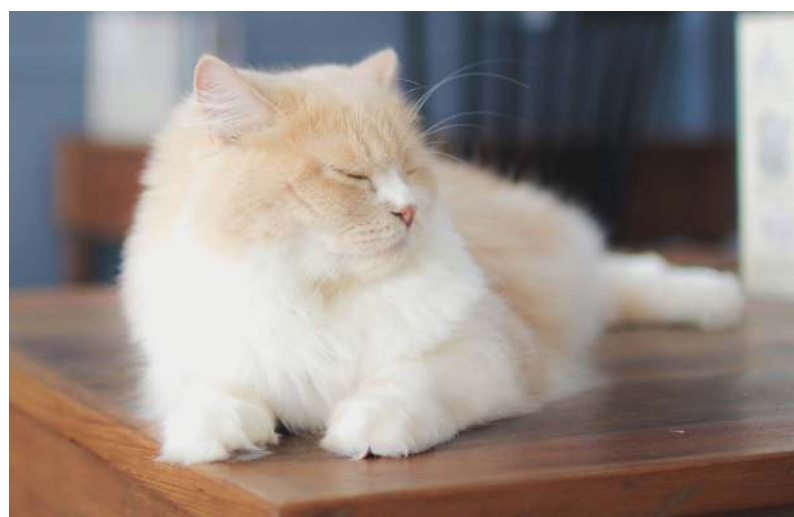
อย่างก้าวแรกเมื่อเปิดประตูคาเฟ่แมว Something Like Cat เข้าไปข้างในเราก็ต้องประหลาดใจเมื่อพบเห็นฝูงแมวไทยหลากหลายชีวิตยืนต้อนรับเราด้วยท่าที่เป็นมิตร แมวเหล่านี้คือแมวไทยที่คุณปอยเคยเก็บมาเลี้ยงนั่นเอง แต่นอกจากแมวไทยแล้วก็มีแมวต่างประเทศอีกหลากหลายพันธุ์รอต้อนรับเราอยู่ด้วยเช่นกัน

"เราอยากให้ทุกคนที่เข้ามาในร้านแห่งนี้สามารถนั่งเล่นกับแมวได้อย่างเพลินๆ มีแมวทุกสายพันธุ์ให้ได้เห็นว่าต้องเป็นแมวแพงหรือแมวถูก เพราะอยากให้คุณลักษณะนิสัยของแต่ละตัวที่แตกต่างกันมากกว่า และสามารถจับได้เล่นได้"

"ส่วนใหญ่พอลูกค้าเข้ามาแรกๆ มักจะงงเพราะในใจคิดว่ามาคาเฟ่แมวต้องเจอแมวต่างประเทศ แต่กลับเจอแมวไทย ยืนเรียงหน้ากันสลอนแทน ซึ่งความจริงแล้วแมวไทยเป็นแมวที่น่ารักและฉลาดมากเลยนะ"คุณปอยเล่าให้เราฟังด้วยรอยยิ้ม "แต่ถ้าพูดถึงแมวต่างประเทศในร้านตอนนี้ พระเอกของเราเป็นแมวพันธุ์เมนคูน ชื่อ อเล็กซ์ มีนิสัยร่าเริงและไฮเปอร์มากๆ แล้วก็มี Scottish Fold, Persia และ Exotic Short Hair อีก 4 ตัว"

การจัดร้านภายในคาเฟ่แมวแห่งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนหน้าร้านและส่วนหลังร้าน ซึ่งคุณปอยอธิบายให้เราฟังว่าตอนแรกเธอจะแบ่งส่วนหน้าร้านเป็นร้านกาแฟธรรมดาและส่วนหลังร้านเป็นคาเฟ่แมว แต่ภายหลังเมื่อมีแมวมากขึ้นจึงตัดสินใจเปลี่ยนโซนหน้าร้านเป็นโซนของคาเฟ่แมวไทยและส่วนหลังร้านเป็นคาเฟ่แมวต่างประเทศแทน เพื่อให้แมวไม่แออัดและมีพื้นที่อาณาเขตของตัวเองเพียงพอ

นอกจากแมวที่เป็นฮีโร่แล้ว การตกแต่งร้านที่นี่ก็เป็นจุดเด่นที่ไม่ควรมองข้ามเช่นกัน ด้วยการตกแต่งสไตล์ร้านน้ำชาอังกฤษ ผสมผสานเข้ากับความรักของตัวการ์ตูนอันเป็นความชอบส่วนตัวของเจ้าของร้าน โดยจุดมุ่งหมายของเธอก็เพื่อให้ทุกคนที่เข้ามาในร้านพบกับบรรยากาศดี ที่เป็นกันเองและสามารถได้เล่นกับแมวได้อย่างมีความสุข

"เราพยายามให้พื้นที่ภายในร้านกว้างกว่าคาเฟ่แมวแห่งอื่น เพื่อที่คนที่เข้ามาจะได้ไม่อึดอัด โดยพยายามตกแต่งร้านเป็นสไตล์สวยๆ ขาวๆ ดูแล้วนึกถึงผู้หญิง แต่ก็แฝงไว้ด้วยความทันสมัยและสง่างามเข้าด้วยกัน"

ในระหว่างที่พูดคุยกันคุณปอยก็ได้เชื้อเชิญให้เราลองชิม ฟรุ๊ตคิงมะพร้าวอ่อนสูตรเด็ดของร้าน ที่มาพร้อมกับเครื่องเคียงเป็นกีวี่ มะม่วง และแตงโม แก้มกับชาเขียวเย็นรสชาติเข้มข้นและไม่หวานมาก เธอบอกว่าราคาเครื่องดื่มและขนมที่นี่ถ้าเทียบแล้วไม่ได้สูงกว่าร้านกาแฟอื่นๆ ทัวไปเท่าไรนัก เพราะเธอตั้งใจว่าอยากให้ที่นี่เป็นที่ๆ คนทุกเพศทุกวัยสามารถเข้ามาใช้บริการได้ โดยเฉพาะนักศึกษาที่ยังไม่มีรายได้มากนัก

"ในคาเฟ่แมวทั่วไปราคาอาหารและเครื่องดื่มจะค่อนข้างสูง เพราะต้องบวกค่าธรรมเนียมและค่าบริการเพิ่มเติม แต่

ที่ร้านของเราไม่มีการบวกเพิ่มตรงจุดนี้ทำให้ราคาเครื่องดื่มและอาหารที่นี้ใกล้เคียงกับร้านกาแฟทั่วไป ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก"

แม้จะเห็นว่าร้านสวยดูดีแบบนี้ แต่คุณปอยเล่าว่ากว่าจะร้านมาถึงขั้นนี้ได้ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะต้องดูแลเรื่องการจัดการมาพอสมควร ลำพังแค่ร้านกาแฟธรรมดาที่มีเรื่องให้คิดมากแล้วยิ่งเป็นคาเฟ่แมวยิ่งต้องเพิ่มการจัดการมากขึ้นไปอีก โดยเฉพาะเรื่องความสะอาดที่เธอย้ำว่าต้องมาก่อนเรื่องอื่น และต้องมีพนักงานเพียงพอเพื่อดูแลทั้งลูกค้าที่เข้ามาและแมวทุกตัวอย่างทั่วถึง

แม้ว่าการจัดการคาเฟ่แมวจะไม่ใช่เรื่องง่าย แต่คุณปอยก็ยังยืนยันว่าเธอยังคงสนุกและมีความสุขในการเปิดร้านคาเฟ่แมวแห่งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นสิ่งที่เธอรัก

"ตอนที่เปิดร้านนี้ต้องการให้เป็นที่พักแมวที่เลี้ยงอยู่แล้ว

ใจจริงแค่อยากให้ร้านดูแลตัวมันเองได้ ไม่ได้หวังผลกำไรอะไรมากมาย"หญิงสาวยิ้มละไม "เพราะแค่เราได้ทำงานที่เรารัก ทั้งได้ดูแลแมว ได้ทำขนม ได้พบเจอคนที่รักแมวมาเล่นกับแมวของเราและมีความสุข แค่นี้ก็พอแล้ว"

เชื่อว่านิยามของคำว่าความสุขของแต่ละคนย่อมมีความหมายที่แตกต่างกันออกไป แต่เราก่อนข้างมั่นใจว่าความสุขของคุณปอย - ทิวากร จันทรสว่างกุล ได้ถูกฉกฉวยขึ้นมาแล้ว ด้วยความตั้งใจและความรักจนเป็นรูปร่างอย่างที่เราเห็น

บางที...นิยามความสุขของเธออาจคือร้าน Something Like Cat แห่งนี้เอง

TALK OF THE HOWL : MUSIC

by : อดิชาติ ตั้งกิจเจริญวงษ์

POETRY OF LIFE

บทกวีแห่งชีวิต

ครั้งนี้ผมได้มีโอกาสไปร้านอาหารแห่งหนึ่ง ที่เคยตั้งใจเอาไว้ว่าจะต้องไปให้ได้สักครั้งในชีวิต เป็นร้านขายพิซซ่าของศิลปินท่านหนึ่ง ที่เมื่อก่อนเป็นศิลปินเบอร์แรกในสังกัดเบิร์ดกับฮาร์ท (ค่ายเพลงร้องเสียงลำไย) เคยแต่งเพลงให้กับหรั่ง ร็อกเคสตา เคยร่วมงานกับคุณมานะ พุฒตาล ในสังกัดมายสโตน เรคคอร์ด และสังกัดสุดท้ายของเขาคือ ค่ายเพลงสนุกนิค ใน จ.พิษณุโลก

ผมได้รู้จักศิลปินผู้นี้ผ่านทางบทเพลง "ความรักของตักดา" ที่มีแฟนเพลงบันทึกวีดิโอการเล่นสดของเขาไว้ในยูทูบ การร้องและเนื้อเพลงที่สื่อถึงอารมณ์และความหมายออกมาอย่างเต็มที่ของ คุณเอ - รงค์ สุภารัตน์ ในคลิปวีดิโอนั้น ทำให้ผมมีโอกาสได้ฟังเพลงอื่นๆ ต่อ ทั้งเพลง กบ อารมณ์ เพื่อน และห้องสุดท้าย ในหลายๆ บทเพลงกลายเป็นเพลงที่ผมฝึกเล่นหรือร้องตามได้ในที่สุด ความรู้สึกหนึ่งของผมคือเสียงประสานในเนื้อร้องและท่วงทำนองของคุณเอ ช่างเติมเต็มพื้นที่บางแห่งในใจให้มีความสุขทุกครั้งที่ได้ฟังจริงๆ

และในโอกาสที่ผมได้เดินทางขึ้นไปทำงานที่เชียงใหม่ จึงไม่รอช้าที่จะขอไปสัมผัสกับตัวคนจริงๆ ของศิลปินผู้นี้ได้สักครั้ง และนี่คือจุดเริ่มต้นของการเดินทางไป อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ ในครั้งแรกของผม

และวิวทิวทัศน์ข้างร้านพิซซ่าของคุณเอในวันนั้น

ก็ช่างสวยงามไม่แตกต่างจากบทเพลงที่ผมเคยได้ฟังเลยทีเดียว

กำลังทำอัลบั้มชุดที่ 5

อัลบั้มของผมถูกทำมา 4 อัลบั้มแล้ว ล้วนต้องทำงานอย่างหนักเท่ากัน ผมสวมวิญญาณนักเขียนเพลง ทั้งร้องและต้องเล่นมันเองด้วย ผมเลยมีความผูกพันเท่าๆ กัน อัลบั้มชุดแรกเป็นอัลบั้มที่แจ้งเกิดผมในเวลาไม่เกินหนึ่งเดือน เพลงดังในยุคนั้นคือเพลงอยู่และเพลงห้องสุดท้าย ซึ่งเงื่อนไขของการทำงานก็คือ คุณต้องตั้งใจทำและทำมันด้วยความรู้สึกที่แท้จริง มันก็

จะเป็นแรงบันดาลใจที่ดี วรรณกรรมที่แข็งแรงคือวรรณกรรมที่เขียนจากความรู้สึกของเราจริงๆ วรรณกรรมที่มีพลังก็คือวรรณกรรมที่เขียนออกมาจากเรื่องจริง

และตราบไคที่เราเปิดรับและยอมรับความจริง นั่นแหละวันนั้นเราจะรู้ว่วรรณกรรมนั้นแหละมีคุณค่า ผู้คนจะเป็นคนตอบรับเราเอง และสืบเนื่องจากอัลบั้มแรกนั้น ทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจให้ผมเขียนเพลงของตัวเอง

หลักในการเขียนเพลง

ในหลายๆ ครั้งคุณต้องเข้าใจเรื่องราวก่อนที่จะเขียนเรื่องอะไร ต้องชัดเจนกับมัน ต้องเรียงความกับมันเป็นร้อยๆ บรรทัดก่อน แล้วค่อยมาย่อให้เหลือซัก 8 หรือ 12 บรรทัด มีหลายๆ ครั้งที่ผมมาแก้ไขเนื้อเพลงที่หลังเหมือนกัน ว่าเราควรเขียนเรื่องนั้นเรื่องนี้ เราเองก็ต้องให้โอกาสตัวเองด้วย และผมจะสะสมรูปแบบการใช้คอร์ดเก็บไว้ในหัว ลองเล่นดูเรื่อยๆ พอเกิดความรู้สึกว่าอยากแต่งเพลง ก็นำมาใช้ได้ง่าย เสมือนมันอยู่ในหน่วยเก็บความทรงจำเราหมดแล้ว เพราะทำนองคือสิ่งที่คุณควรจะมีไว้รองรับ ทั้งรูปแบบของการใช้คอร์ด การเล่นนี่คือในทรงตะนะของผม

วิธีการขายเพลง

ทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนไปแล้ว ผมขายอัลบั้มชุด 3 ราคา 300 บาท ทุกวันนี้อัลบั้มชุด HUG ไม่มีขายแล้ว นี่คือการกาของผมคุณโปรดมั่นใจด้วยว่าผมเป็นคนที่มุ่งมั่นมาก ถ้าผมทำอะไรขอขอบคุณที่เชื่อผม ผมจะมีขายจำนวนเท่านี้ คุณจะซื้อหรือไม่ซื้อเป็นเรื่องของคุณ ความจริง ความดีงาม วันเวลา จะเป็นสิ่งที่บอกคุณ มีคนเอาอัลบั้มเก่าๆ ของผมไปประมูลขาย คุณว่าน่าแปลกใจไหม มันจบลงที่ 2150 บาท แต่ในความเป็นจริงผมไม่ชอบสิ่งที่เกิดขึ้นนะ ผมปวดหัว แทนที่ผมจะได้นำเสนอสิ่งดีๆ ให้ลูกค้ำผม ทำโชว์ดีๆ จ้างผมไปเล่นเป็นวง ผมชอบแบบนั้น หรือนี่คือจุดอับสำหรับศิลปินอินดี้อย่างผม (หัวเราะ)

หันหลังให้กับชีวิตคนเมือง

ตอนแรกผมใช้ชีวิตในเมือง ทำงาน แล้วผมก็รู้สึกว่าจะไม่ชอบชีวิตแบบนั้น ไม่ชอบอากาศ ไม่ชอบระบบจราจร ความอึดอัดของเมือง ผมก็เลยกลับมาอยู่บ้านนอกกับภรรยา ที่ อ.หางดง จ.เชียงใหม่ มาทำอาชีพค้าขายกันเล็กๆ น้อยๆ แต่มันลืมนะ ก็เลยอพยพมาอยู่ที่ตรงนี้ที่ซื้อไว้นานแล้วแทน แรกๆ ผมขายกล้วยเดี่ยว ขายขนมจีน และข้าวซอยที่เป็นแบบดั้งเดิมเลยนะ เพราะคุณพ่อผมเป็นคนจีนและข้าวซอยก็เป็นอาหารวัฒนธรรมของคนจีนยูนนานด้วย แต่มันก็ไม่ดีเพราะในตลาดก็มี จนผมมารู้ว่าใน อ.จอมทอง ยังไม่มีพิซซ่า ผมก็เลยมาขายพิซซ่าแทน

ร้านพิซซ่าห่านอร์แกนิก

หลังบ้านผมทำการเกษตร ปลูกพืชสวนครัว ผักปลอดสารพิษ แล้วผมก็เลี้ยงห่าน ทุกอย่างทำเป็นแบบออร์แกนิกหมด เพื่อให้ได้วัตถุดิบในการทำที่ดีที่สุด ถ้าผมบอกว่า พิซซ่าของผมเป็นพิซซ่าที่แพงที่สุดในโลก คุณจะเชื่อไหม คุณต้องมีความซัดเจนและมั่นคงในผลิตภัณฑ์ของคุณ ไม่ทำซ้ำแบบใคร แล้วมันจะแข็งแรง

ส่วนหลักในการโฆษณาของผมคือ word of mouth หรือการแนะนำต่อแบบปากต่อปาก เช่น ร้านนี้อร่อยนะ บรรยายภาคดี เพราะผมรู้คุณค่าของสิ่งแวดล้อมผม ผมรู้คุณค่าของระบบนิเวศผม ผมรู้คุณค่าของสิ่งปลูกสร้างเล็กๆ น้อยๆ ผมรู้คุณค่าของต้นไม้ ของความจริง ให้เขาเข้ามาสัมผัสด้วยตัวตัวเอง เขาจะคิดลบหรือคิดบวกอันนี้เราไม่รู้ แต่จงทำดีที่สุดที่ตรงที่สุด ก็เพียงพอแล้ว

คาถาในงานบริการ

ลูกค้าผมเดินมาจากวัด เป็นกิโล มาถึงบอกคุณเอ้าขอน้ำกินหน่อย พอเอาน้ำให้กิน ค่อยด้วยกินพิซซ่าเสร็จ ขอฟังเพลงอีก แล้วผมก็ขับรถไปส่งให้หน้าวัดเลย สิ่งที่ผมทำนี้มันน่าอัศจรรย์ไหม ผมว่ามันเป็นการบริการที่คุณทำด้วยใจของคุณ ด้วยสมองของคุณ คุณทำดีเพราะคุณคาดหวังให้เขามีความสุข เขาจะได้รักคุณ อันนี้ก็คืออีกคาถาหนึ่ง บางครั้งฝรั่งมากินพิซซ่าแล้วลืมเอากระเป๋าเงินมา ผมก็บอกไม่เป็นไร อีกครึ่งชั่วโมงเขาก็รีบเอาเงินมาจ่าย ขอโทษขอโพยกัน ผมรู้ว่าเขาเข้าใจความเป็นมนุษย์ ผมถามความรู้สึกของคุณ เวลาคุณไปกินกล้วยเดี่ยวแล้วลืมเอาเงินมา คุณจะทำยังไง แล้วถ้าคุณไปเจอคนไม่คิดแต่กล้วยเดี่ยวก็รูมตีคุณแล้วแบบนั้น มันถูกไหม กินเข้าไปแล้วก็ถ่าย ใครเขาจะอยากขายหน้าบ้าง ถ้ามันไม่จำเป็นจริงๆ

ความสุข ณ ปัจจุบัน

ทุกวันนี้ผมเรียนรู้อย่างหนึ่ง เรียนรู้ที่จะพอใจกับวันนี้ เพราะผมถือว่าผมมีความสุขแล้ว ไม่จำเป็นต้องเข้าเมือง ไม่จำเป็นต้องไปวนวยอีกแล้ว ผมมีความสุขกับอากาศ กับทัศนียภาพกับสิ่งแวดล้อมแบบนี้ ซึ่งมันเป็นอะไรที่มีมูลค่าสูงมาก และผมได้มีเวลาอยู่กับสิ่งที่ผมรัก ได้อยู่กับลูกๆ กับผู้หญิงที่ผมรัก มันก็สุขยอดแล้ว ผมเคยทำร้านอาหารได้เงินที่เป็นล้านๆ แล้วก็เบื่อ เบื่อชีวิตแบบนั้น และผมก็เคยล้มเหลว เพราะงั้นถ้าคุณล้มเหลวก็อย่าเพิ่งตำหนิตัวเอง มันเป็นแค่อาหารจานหนึ่งในชีวิตเท่านั้นจริงๆ ความทุกข์มันก็อยู่กับเราตลอดแหละ วันไหนที่มีความสุขวันนั้นแหละมหัศจรรย์ ถ้าล้มเหลวก็แค่บอก

ตัวเองว่าไม่เป็นไร เริ่มต้นใหม่ ทำอย่างอื่น ผมเชื่อของ
ผมอย่างนั้นะ

ปลูกฝังให้ลูกๆ รักดนตรี ภาษาอังกฤษ และอาหาร ที่บ้าน

วิธีการก็คือ ให้เขามองผม สังเกตดูผม ทดลองทำ
อย่างผม ฟังเพลงอย่างผม ร้องเพลงอย่างผม เด็กๆ ก็
จะรับได้โดยธรรมชาติ เพราะความรักและความใกล้ชิด
ของครอบครัวทำให้เด็กๆ กล้าที่จะแสดงออก รักดนตรี
ผมพูดกับลูกเป็น ไทย-อังกฤษ เพื่อที่จะปลูกฝังเขา อย่าง
ตอนนี้พวกการออกเสียงตัว r หรือ th เขาก็ออกเสียงได้
สบายแล้ว เป็นฝรั่งไปเลย ขนาดยังไม่เข้าเรียนเลยนะ
เหมือนกับการที่คุณให้ลูกไปเรียนโรงเรียนนานาชาติแต่
กลับมาบ้านแล้วคุณไม่พูดภาษาอังกฤษกับเขา แล้วเด็กๆ
จะไปพูดกับใคร และผมเลือกที่จะใช้ชีวิตแบบนี้ เลยทำให้
มีเวลาอยู่กับลูกๆ เยอะ บ้าบอคอยแตกกับลูกๆ ได้ตลอด
อย่างก่อนนอน ผมก็จะไปเล่นเปียโนให้เขา แล้วเขี้ยวเขา
ก็ขึ้นมาเล่นกับเราเองแหละ จะไปเคี้ยวเขี้ยวให้เขาเล่น
ดนตรีเลยมันก็ไม่ถูก

หากเปลี่ยนแปลงสังคมได้ 1 อย่าง

เปลี่ยนเรื่องระบบคิดว่า ระบบหลายๆ อย่าง แต่มันคงเปลี่ยน
ไม่ได้ ผมบอกอย่างนี้ ธุรกิจบ้านผมคือขายพืชชำ มันคือทรัพย์สิน
ทางปัญญาของผม ความสามารถของผม ผมมีสิทธิ์จะหวงแหนมัน
ไว้ไหม ประเทศชาติก็เหมือนกัน พวกเราทุกคนคือเหยื่อ เพราะ
เขาให้ความคิดพวกเรามา และให้ความยุ่งเหยิงกับประเทศเรา
มา บังคับให้เราต้องแก้ไขปัญหามา ทั้งที่เราก็ปวดร้าวและก็ยุ่ง
อยู่แล้ว ฐานก็ไม่ดี ระบบก็ไม่ดี แต่ประเทศเราเป็นอย่างนี้ เรา
ต้องรู้จักประเทศเราให้ดี รู้จักกับมันจริงๆ ก่อน อย่างเมื่อก่อน
ประเทศไทยมีคลองเยอะมากๆ โดยเฉพาะในกรุงเทพ อยู่ธยา
อ่างทอง และรอบๆ ข้าง ไปไหนผู้คนที่สัญจรทางเรือ อากาศ
ก็ดี สารเคมีก็ยังไม่ มีพอฝรั่งเข้าเมืองไทยปุ๊บ ทำทางด่วน มี
รถยนต์ ไฟฟ้า เป็นผมก็ต้องบอกว่า คี๋ มาเลย เพราะนั่นคือความ
เจริญ แต่คนในยุคนี้จะมีใครรู้ไหมว่า คลองคือสิ่งที่มีประโยชน์
วิทยาศาสตร์สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพขนาดนี้ เห็นไหม
ว่าประเทศเรามันค่อยๆ โตขึ้นมา ผมรู้ว่าพวกคุณเป็นคนหนุ่ม
คนสาว พวกคุณจะมีความคิดที่ดีกว่าผม ฉลาดกว่าผม ทั้งเรื่อง
ประเทศชาติหรือเรื่องต่างๆ ผมหวังว่าพวกคุณจะมีความอดทน
และคิดทำแต่ในสิ่งที่คี่ๆ นะ ๕

KETAWA : PET FRIENDLY STYLISH HOTEL

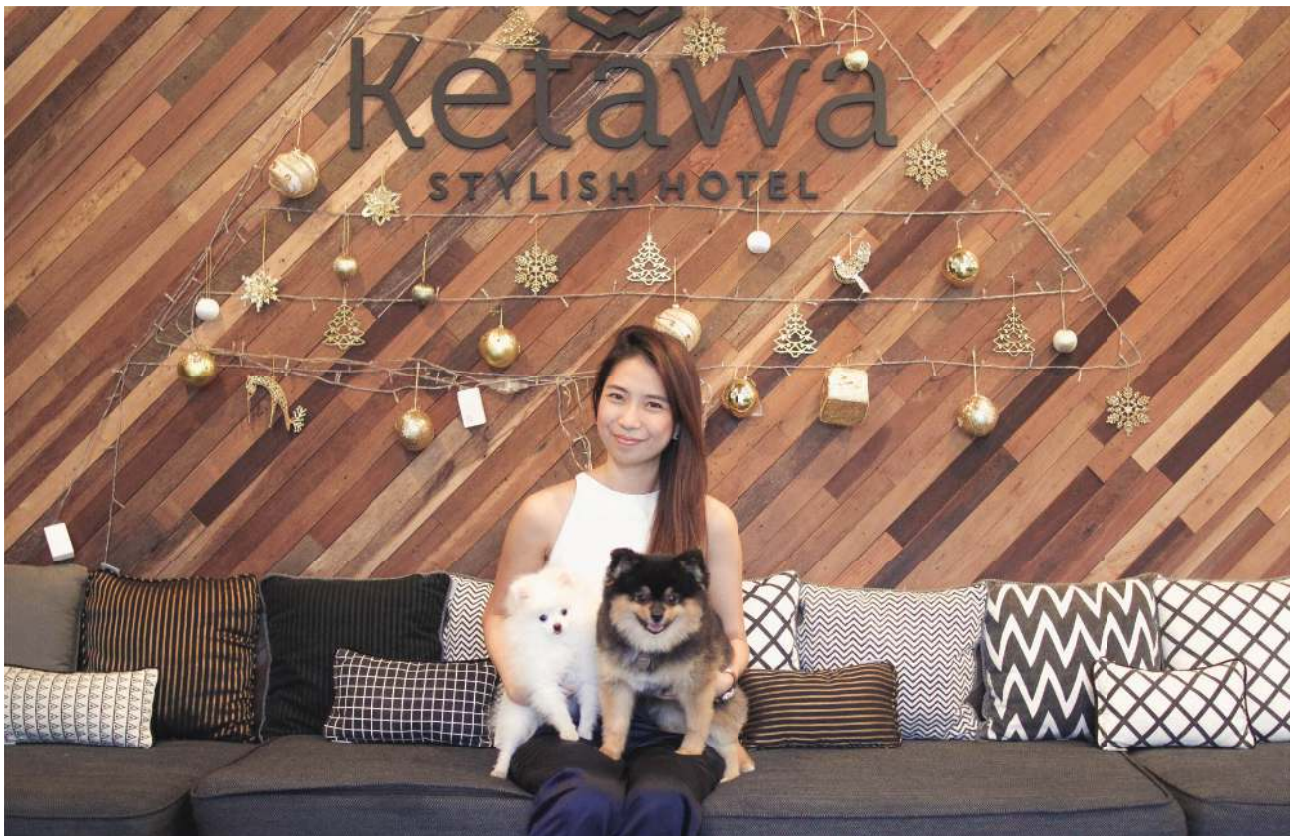
"มาเก็บกระเป๋าและออกเดินทางกันเถอะ"

เชื่อแน่ว่าความรู้สึกที่อยากจะพาสัตว์เลี้ยงที่เรารักไปเปิดหูเปิดตาบ้าง คงจะเป็นอีกเรื่องที่อยู่ในใจของใครหลายๆ คน แต่ปัญหาหนึ่งคือการหาโรงแรมที่สัตว์เลี้ยงเข้าพักด้วยได้นั้นยังมีค่อนข้างน้อย ยิ่งเป็นสุนัขที่ตัวใหญ่ด้วยแล้วก็แทบจะไม่มีที่พักรองรับได้เลย

ด้วยเหตุนี้เองจึงเกิดเป็นแนวคิดของ คุณชนูลักษณ์ ธรรมศิริ หรือ คุณอร เจ้าของโรงแรม Ketawa Stylish Hotel จ.เชียงใหม่ ที่เข้าใจและเห็นใจคนเลี้ยงสัตว์ด้วยกัน และอยากให้สัตว์เลี้ยงที่มีที่พักดีๆ และสะอาด คอยต้อนรับพวกเขา จึงได้ปรับห้องชั้นล่างทั้งหมดของโรงแรม ให้สามารถรองรับการเข้าพักของสัตว์เลี้ยงได้ ไม่ว่าจะทั้งขนาดเล็กหรือใหญ่ จำนวนกี่ตัวก็ได้ และภายในห้องก็

เตรียมทั้ง ที่นอน ซามอาหาร และขนม ไว้สำหรับน้องๆ สัตว์เลี้ยงที่เดินทางมาเข้าพักอีกด้วย ซึ่งไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ เพิ่มเติมจากการเข้าพักแบบปกติเลย

ส่วนในเรื่องของความสะอาด คุณอรเน้นว่าจะต้องป้องกันการแพร่กระจายของเห็บและหมัดให้ได้ ทั้งการขอพ่นสเปรย์ป้องกันเห็บหมัดเมื่อแขกพาสัตว์เลี้ยงเข้าหรือออกจากโรงแรม จัดบริษัทพ่นยาฆ่าเห็บหมัดในโรงแรมเป็นประจำทุกเดือน และนำผ้าในห้องพักออกมาทำความสะอาดทั้งหมดเมื่อสัตว์เลี้ยงเดินทางกลับไปแล้ว พร้อมทั้งทำความสะอาดพื้นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อตามด้วยน้ำยาฆ่าเห็บหมัด แล้วค่อยทำความสะอาดตามปกติอีกครั้งหนึ่ง ส่วนด้านหน้าของโรงแรมก็มีสนามไว้ให้สุนัขได้เล่นหรือขับถ่ายปัสสาวะกันอีกด้วย

ด้วยรูปแบบโรงแรมที่เป็น Stylish Hotel ทำให้การตกแต่งภายใน
ดูดี มีสไตล์ และน่าเข้าพักเอามากๆ ห้องพักทั้งหมด 13 ห้อง ถูก
ตกแต่งด้วยสีที่แตกต่างกันออกไป ไม่ซ้ำแบบกัน เพื่อให้ลูกค้าได้เลือก
เข้าพักตามอารมณ์และความชอบของตัวเองอย่างที่สุด และจุดเด่นอีก
อย่างหนึ่งคือความรู้สึกอบอุ่นสบายๆ เป็นกันเอง เมื่ออยู่ในโรงแรม
รวมถึงการดูแลของพนักงานที่เอาใจใส่แขกผู้ที่มาเข้าพักได้เป็นอย่างดี
เลยทีเดียว

และยังมีส่วนของ Ketawa store ที่วางขายผลิตภัณฑ์ ออกแบบเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง และ Rope chew คือเชือกถักขัด ฟันเพื่อใช้ลดกลิ่นปากในสุนัข ซึ่งคุณอรเป็นคนผลิต คัดค้น และทดลองกับสุนัขของตัวเองแล้วว่าดี จึงลองนำมาผลิตขาย และผลตอบรับจากลูกค้าก็ถือว่าดีเลยทีเดียว (วัตถุดิบเป็นผ้า ฝ้าย 100% ของเชียงใหม่) และเริ่มขยายเป็นที่จัดฟันสำหรับ สุนัข โอบิร็คเฮอร์ป้องกันปัสสาวะสำหรับน้องแมว และเสื้อผ้า

สำหรับทั้งสุนัขและแมว ซึ่งผลิตภัณฑ์ของ Ketawa จะเน้นที่ วัตถุดิบต้องมาจากธรรมชาติ 100% เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจ เกิดขึ้นเมื่อสัตว์เลี้ยงเผลอกัดหรือแทะลงไปนั่นเอง

สนใจติดต่อ Tel. 053-302-248
www.facebook.com/KetawaChiangmai

HOWL OF FRAME

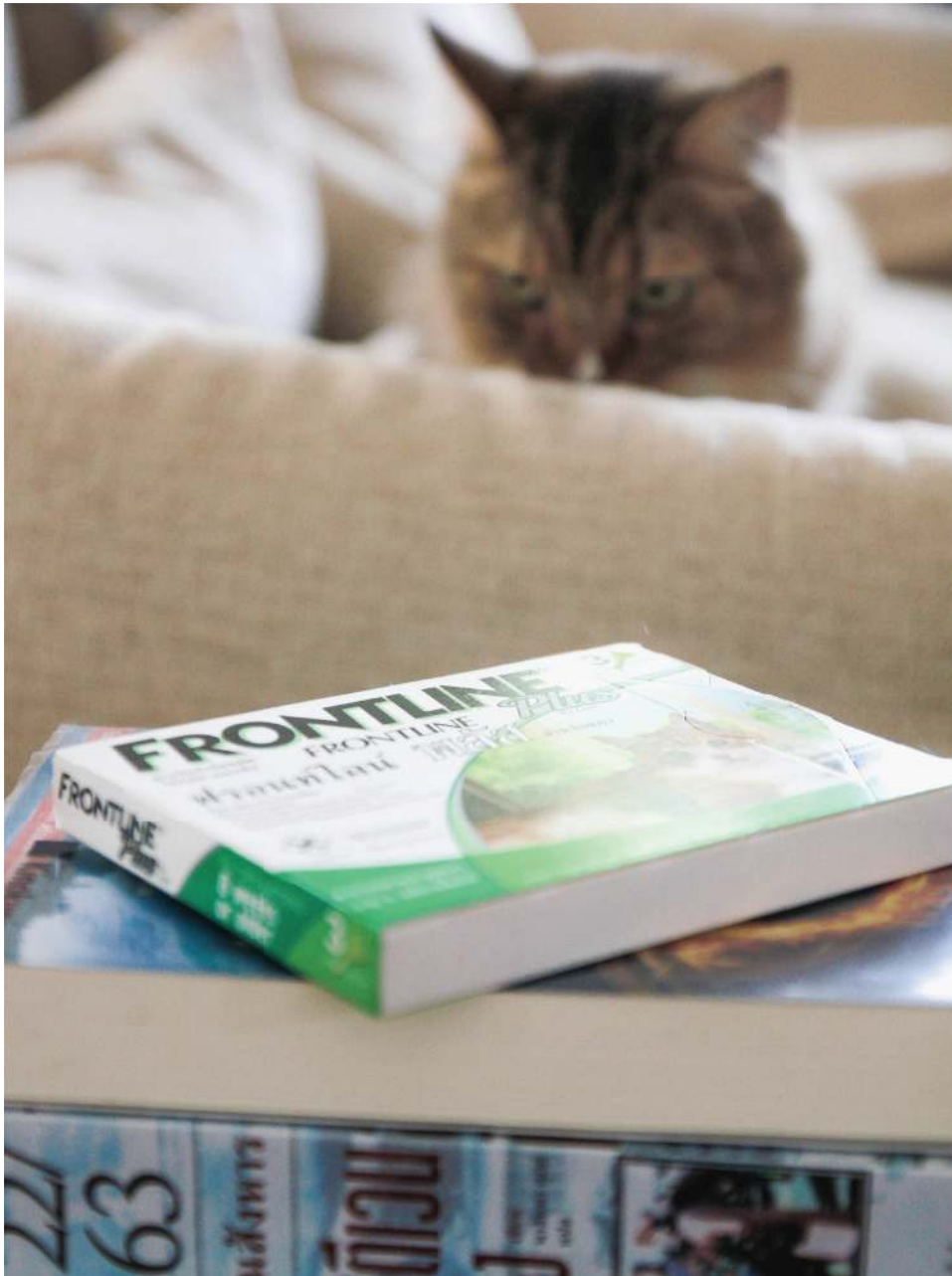

HOWL ABOUT

LADY AND THE WINTER

หากลองหลับตาแล้วเปรียบแมวพันธุ์เมนคูนเป็นหญิงสาวสักคนหนึ่ง
เรามองเห็นภาพหญิงสาวสูงศักดิ์ผู้มาพร้อมกับฤดูหนาว
เมนคูน (Maine Coon) เป็นแมวที่มีความพิเศษอยู่ในตัว นอกจากจะได้
ชื่อว่าเป็นแมวสายพันธุ์ที่ใหญ่ที่สุดในโลกแล้ว ด้วยนิสัยและท่วงท่าสง่างามอัน
เป็นเอกลักษณ์นั้นสามารถสะกดใจคนรักแมวให้หลงใหลได้ไม่ยาก

เนื้อหาที่คุณจะได้เห็นต่อไปจากนี้จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับแมวพันธุ์เมนคูนใน
ทุกแง่มุม ทั้งด้านประวัติศาสตร์ ชีววิทยา อุปนิสัย สิ่งที่คุณควรรู้ และเรื่องเล่าจาก
ประสบการณ์คนเลี้ยงเมนคูนหลากหลายอาชีพ

แม้ว่าในเมืองไทยเมนคูนจะไม่ใช้สายพันธุ์แมวที่เป็นที่รู้จักกันมากเหมือนแมว
พันธุ์ Persia หรือ American Shorthair แต่เราเชื่อว่าด้วยเสน่ห์ที่ไม่เหมือนใคร
ของเมนคูนจะทำให้คุณตกหลุมรักหญิงสาวสูงศักดิ์ผู้มาพร้อมกับฤดูหนาว
คนนี้ได้ไม่ยาก

ใครหลายคนอาจบอกว่าผู้หญิงเข้าใจยาก

แต่เราไม่คิดเช่นนั้น

ผู้หญิงเข้าใจยาก....หรือแค่เรายังไม่คิดเข้าใจ

LORE OF THE MAINE COON

แมวพันธุ์ เมนูน (Maine Coon) นับว่าเป็นแมวสายพันธุ์เก่าแก่ที่สุดสายพันธุ์หนึ่งของทางสหรัฐอเมริกา โดยชื่อ Maine นั้นหมายถึง รัฐ Maine ซึ่งเป็นชื่อรัฐหนึ่งของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีเรื่องเล่าและตำนานที่เกี่ยวข้องกับแมวเมนูนอยู่หลายเรื่องทั้งต้นกำเนิดและประวัติที่มา เชื่อกันว่าเมนูนปรากฏในบันทึกทางประวัติศาสตร์ครั้งแรกในรายการสัตว์เลี้ยงที่พระนางมารี อ็องตัวแน็ต พระชายาพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 และราชินีแห่งฝรั่งเศส ต้องการส่งออกนอกประเทศในขณะที่พระองค์เตรียมหลบหนีจากการปฏิวัติฝรั่งเศสที่รื้อถอนขึ้นมา

- ในรายการสัตว์เลี้ยงที่พระนางมารี อ็องตัวแน็ต ส่งออกนอกประเทศนั้นมีแมวที่มีลักษณะคล้ายเมนูนอยู่ด้วย ซึ่ง

ถือว่าเป็นการปรากฏตัวในหน้าบันทึกทางประวัติศาสตร์ครั้งแรกของแมวพันธุ์นี้

- ในรายการส่งแมวออกนอกประเทศนั้นบอกถึง "แมวขนยาวของทางราชวงศ์" ซึ่งมีทั้งหมด 6 ตัว

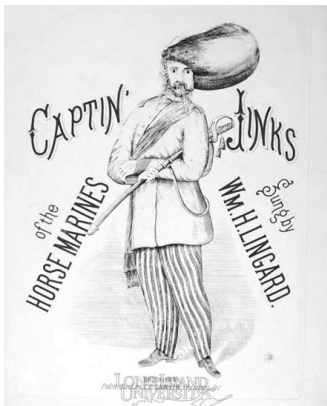
- ว่ากันว่าปลายทางที่แมวถูกส่งออกนอกประเทศนั้นคือเมือง Wiscasset รัฐ Maine สหรัฐอเมริกา บางคนเชื่อว่าเป็นหนึ่งในที่มาของคำว่า "Maine" ในชื่อ "Maine Coon" นั้นเอง

- แมวทั้ง 6 ของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต ได้เดินทางถึงรัฐ Maine ได้อย่างปลอดภัย บางเรื่องเล่ากล่าวว่าแมวทั้ง 6 ตัวนี้คือต้นตระกูลของแมวเมนูนในสหรัฐอเมริกานั้นเอง

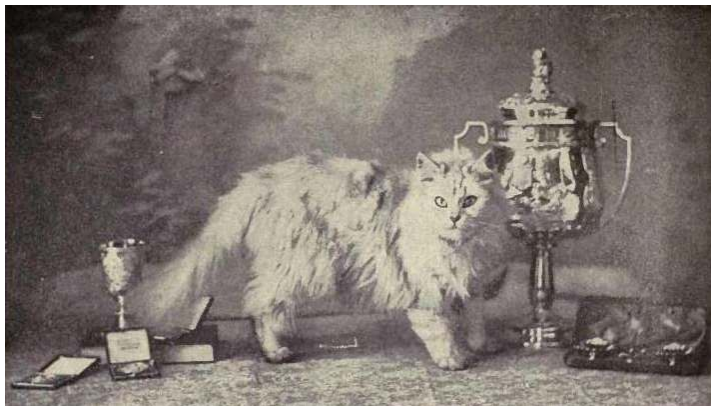
- แต่น่าเศร้าว่าพระนางมารี อ็องตัวแน็ตหลบหนีออกนอกประเทศไม่สำเร็จ และถูกกลุ่มปฏิวัติสำเร็จโทษด้วยกิโยติน

เมนคูนยังปรากฏในวรรณกรรมครั้งแรกในงานประพันธ์บทเพลง "Captain Jinks of the Horse Marines" ซึ่งปรากฏตัวในรูปแมวขนสีค้ำขาว ในปี 1896 และหลังจากนั้นเมนคูนก็เริ่มเป็นแมวที่มีชื่อเสียงด้านการประกวดในเมืองบอสตันและนิวยอร์ก และด้วยลักษณะโดดเด่นประจำสายพันธุ์ทำให้ Cosie แมวพันธุ์เมนคูน ถายน้ำตาล สามารถชนะการประกวดแมวเมื่อปี 1895 ในงาน Madison Garden Show ซึ่งถือเป็นการเปิดตัวแมวพันธุ์เมนคูนให้คนทั่วไปได้รู้จักอย่างแท้จริง

แต่เมื่อมีขาขึ้นก็ต้องมีขาลง ในช่วงปี 1900 ได้มีแมวสายพันธุ์ใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย หนึ่งในนั้นคือแมวพันธุ์เปอร์เซีย ด้วยความแปลกและน่ารักของแมวเปอร์เซียในสมัยนั้นทำให้เมนคูนค่อยๆ ได้รับความนิยมน้อยลงไป จนกระทั่งในปี 1968 เหล่าผู้เพาะพันธุ์แมวเมนคูนทั้ง 6 แห่ง ได้จับมือกันก่อตั้งสมาคมผู้เพาะพันธุ์เมนคูนเพื่อศึกษาและปรับปรุงสายพันธุ์เมนคูนให้สวยงามและน่ารักยิ่งขึ้น ซึ่งในปัจจุบันในสมาคมแห่งนี้มีผู้เพาะพันธุ์เมนคูนเป็นสมาชิกจำนวนมากทั่วโลก

- ภาพหน้าปกงานประพันธ์ Captain Jinks of the Horse Marines ซึ่งได้จัดแสดงเป็นละครโอเปร่าในภายหลัง

- ด้วยจุดเด่นที่ตัวเล็กกว่า หน้าตาบูดบังดูอารมณ์เสียตลอดเวลา และขนที่ฟูฟ่องน่ารัก ทำให้แมวเปอร์เซียเป็นที่นิยมกว่าเมนคูนและยังคงเป็นที่นิยมเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

- โฉมหน้าเจ้า Cosie แมวเมนคูนตัวแรกที่ชนะการประกวดแมว

- ในประเทศไทยปัจจุบัน เมนคูนเริ่มเป็นแมวสายพันธุ์ที่เป็นที่นิยมมากขึ้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะแมวเปอร์เซียและแมวพันธุ์ที่เป็นที่นิยมอื่นๆ เริ่มมาถึงจุดอิ่มตัวแล้วก็เป็นได้

WHAT IS YOUR NAME ?

ชื่อนี้ทำไม่ได้แต่โดมา

ตำนานที่เกี่ยวข้องกับที่มาของชื่อเมนูนั้นมีหลากหลาย นอกจากเรื่องของพระนางมารีย์ อีองค์แล้ว ยังมีเรื่องเล่าปรัมปราว่าเมนูนั้นอาจมีที่มาจากแมวป่าขนยาวผสมพันธุ์กับแรคคูนอีกด้วย ซึ่งได้ถูกพิสูจน์โดยนักวิทยาศาสตร์แล้วว่าความเชื่อนี้ไม่เป็นความจริง

• มีความเชื่อผิดๆ กัน
มากกว่าเมนูนเกิดจาก
แมวป่าขนยาวไปผสม
พันธุ์กับแรคคูน

• อาจเรียกเมนูนว่า
American Long
Hair ก็ได้ เพราะเป็น
แมวพันธุ์เก่าแก่ของ
อเมริกาเหนือ

• คำว่า Coon ของ
Maine Coon มีที่มาจาก
คำว่า Raccoon
นั่นเอง

ปัจจุบันในหมู่นักเพาะพันธุ์เมนคูน เชื่อกันว่าเมนคูนมีต้นกำเนิดจากการผสมพันธุ์กันของแมวขนยาวอย่าง Norwegian Forest Cat ที่มาพร้อมกับเรือสินค้าจากทวีปอื่นที่มาติดต่อกับค้าขายกับทางอเมริกาเหนือกับแมวขนสั้นที่เคยอยู่ประจำถิ่นในแถบอเมริกาเหนืออยู่แล้วมากกว่า

• «แมวขนยาวที่
ถูกนำเข้ามายังทวีป
อเมริกาเหนือเมื่อได้
ผสมกับ«แมวขนสั้น
ประจำถิ่นอเมริกาเหนือ
«แล้วทำให้เกิดสายพันธุ์
เมนคูนขึ้นมา

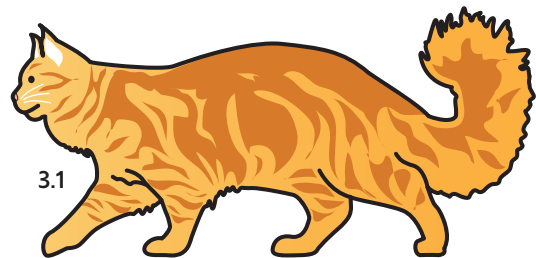
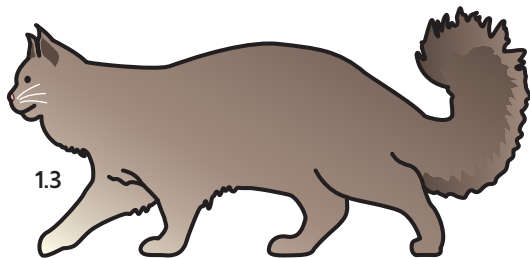
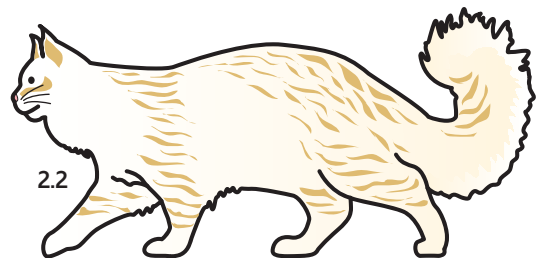
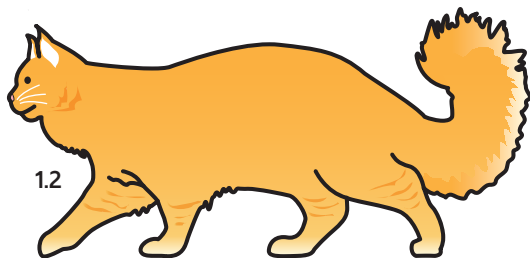
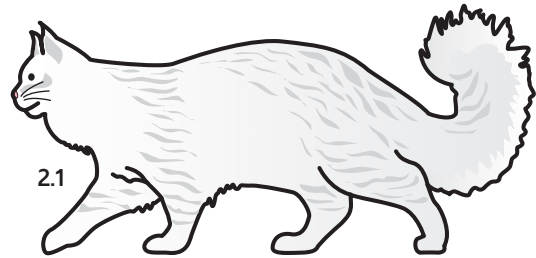
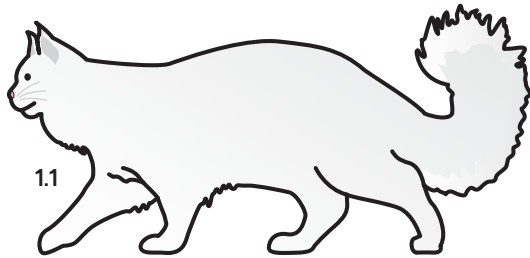

• «แมวขนยาวมา
พร้อมกะลาสีเรือ
ชาวอังกฤษหรือ
ชาวไวกิง

• Norwegian
Forest Cat น่าจะ
เป็น«แมวขนยาวที่เป็นต้น
กำเนิดเมนคูน

PATTERN & COLORS

1 SOLID : เป็นรูปแบบสีขนแบบสีเดียวทั้งตัว เป็นรูปแบบที่พบได้ของเมนคูน โดยสีที่พบได้บ่อยคือ ดำ ขาว แดง หรือครีม

1.1 Solid White คือ มีสีขาวล้วนทั้งตัว

1.2 Solid Red คือ มีสีแดงอมแดงทั้งตัว

1.3 Solid Grey คือ มีสีเทาล้วนทั้งตัว

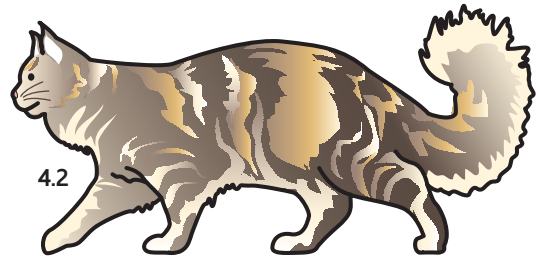
2. SMOKE : รูปแบบสีแบบ Smoke คือโดยหลักจะมีสีเดียวแบบ Solid แต่ขนที่อยู่ด้านใน (undercoat) จะมีสีอ่อนกว่า คล้ายเป็นการไฮไลต์ โดยสีแบบ Smoke ในเมนคูนที่พบได้ เช่น Shaded Silver, Shaded Cameo หรือ Shaded Cream เป็นต้น

2.1 สีขนแบบ Smoke Shaded Silver จะมีขนชั้นในเป็นสีเทาอ่อน และไฮไลต์ด้วยขนชั้นนอกเป็นสีเทาเข้ม

2.2 สีขนแบบ Smoke Shaded Cream จะมีขนสองสีคือครีมอ่อนและครีมเข้มเป็นไฮไลต์ที่ชั้นนอก

3. TABBY : Tabby หรือ สีแบบเป็นลายนั้น ถือว่าเป็นรูปแบบสีที่พบในเมนคูนง่ายที่สุด โดยรูปแบบสี Tabby จะมาในรูปแบบของลวดลาย 2 สี โดยสีขนแบบ Tabby มีอยู่ 3 แบบ คือ Classic Tabby Pattern, Mackerel Tabby Pattern และ Ticked Tabby Pattern

3.1 รูปแบบขน Red Classic Tabby จะเห็นว่ามีลายสีส้มตรงลำตัวขนาดใหญ่และเชื่อมต่อกัน

3.2 รูปแบบขน Brown Mackerel Tabby จะเห็นว่าจุดเด่นเป็นลายพาดขวางลงมา

3.3 รูปแบบขน Silver Ticked Tabby จะเห็นว่าตรงกลางลำตัวมีปื้นใหญ่ลายสีเทาเข้ม คล้ายแรงงาค้วยคินสอ

4. TORTIES & TORBIES : คำว่า Torties ย่อมาจากคำว่า Tortoise shell เป็นรูปแบบสีขนพื้นเป็นสีดำและมีลายเป็นปื้นสีแดงหรือครีม ส่วน Torbies นั้นเหมือน Torties แต่เปลี่ยนจากปื้นเป็นลายพาดขวางแทน

4.1 รูปแบบสีขน Torties จะเห็นว่าขนที่เป็นสีพื้นจะเป็นสีดำ ส่วนที่เป็นลายจะเป็นปื้นสีอื่น

4.2 รูปแบบสีขน Silver Torbies จะเห็นว่าสีพื้นเป็นสีเทาเข้ม และเป็นลายปื้นพาดขวางเป็นสีอื่น

5. Other Maine Coon Cat Color (OMCCC) : รูปแบบสีอื่นๆ ที่อาจพบได้ โดยที่ไม่สามารถจำแนกได้ตาม 4 ประเภทที่กล่าวมา โดยอาจเป็นสีที่เกิดจากการผสมจากแมวต่างสายพันธุ์ เช่น สีช็อกโกแลต เป็นต้น

5 รูปแบบสีขน Chocolate เป็นสีขนพิเศษที่เกิดจากการปรับปรุงพันธุ์ขึ้นมา

8 เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับเมนคูน

01 ถูกตั้งฉายาว่า The Gentle Giants หรือพี่ใหญ่ใจดีในหมู่แมว (ถ้าเป็นสุนัขก็นิสัยคล้ายโกลเด้นรีทริฟเวอร์เลยนะ)

03 เสียงร้องถูกเรียกว่า chirp and trill ซึ่งเป็นเสียงผสมระหว่าง meow and purr (ไม่เหมือนแมวตัวอื่นๆ นะ)

02 มีท่าเฉพาะตัวในการกินน้ำและอาหาร (ใช้ขาหน้าจับอาหารก่อนแล้วค่อยกิน หรือตักน้ำขึ้นมาเพื่อเลียจากอุ้งเท้า)

04 ฝึกใช้สายจูงและพาไปเดินเล่นได้ (เมนคูนเองก็ชอบวิ่งเล่นอยู่นอกบ้าน)

05 รักการเล่นน้ำเป็นชีวิตจิตใจ

07 ชุกชน แต่ไม่ส่งเสียงร้อง

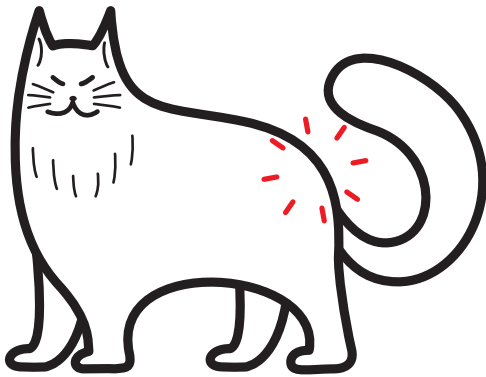

06 ฉลาดและเป็นมิตรกับทุกคนมากๆ

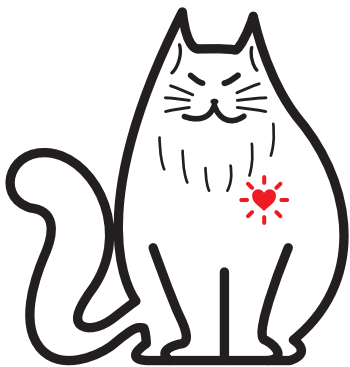
08 ค่ายขนาดตัวที่ใหญ่กว่าแมวทั่วไป เจ้าของจึง
ควรเสริมอาหารที่มีโปรตีนสูงและไขมันต่ำ เพื่อ
ช่วยในการเสริมสร้างกล้ามเนื้อ

ข้อควรระวังในเมนคูน

เมนคูนกับข้อสะโพก

โรคข้อสะโพกเสื่อม (Hip Dysplasia) เคยถูกคิดว่าจะเกิดขึ้นได้แต่ในสุนัขเท่านั้น แต่ปัจจุบันเราพบแล้วว่าโรคนี้สามารถพบได้ในแมวด้วย โดยจะพบได้ในแมวพันธุ์เมนคูนน้อยกว่าพันธุ์อื่นๆ อาการที่สามารถพบได้คือ เมนคูนจะไม่ยอมเดิน วิ่ง หรือกระโดดเหมือนเมื่อก่อน ถ้ามีอาการเหล่านี้ควรนำเมนคูนไปพบสัตวแพทย์ เพราะเมนคูนของคุณอาจจะเป็นโรคข้อสะโพกเสื่อมอยู่ก็ได้ค่ะ

เมนคูนแมวเนี่ยกับปัญหาหัวใจ

ถึงแม้ว่าแมวเมนคูนจะตัวใหญ่ แข็งแรง แต่จริงๆ แล้วเป็นแมวที่มักพบปัญหาโรคกล้ามเนื้อหัวใจหนาตัวผิดปกติ (Hypertrophic Cardiomyopathy) โดยส่วนมากไม่พบในแมวเด็ก แต่จะพบในแมวที่มีอายุตั้งแต่ 3 ปีเป็นต้นไป ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับแมวแต่ละตัวด้วย เพราะฉะนั้นถ้ามีโอกาสอย่าลืมพาเมนคูนไปตรวจสุขภาพหัวใจด้วยนะ

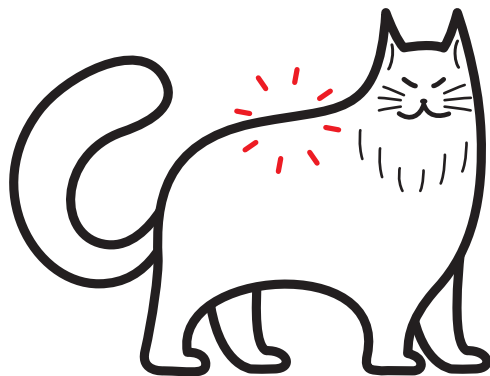

น้ำเข้าหูแมว

แมวเมนคูนเป็นแมวที่ชอบเล่นน้ำ ซึ่งขัดกับภาพแมวทั่วไปที่เราคิดกัน ร่วมกับเป็นแมวที่มีใบหูขนาดใหญ่และเปิดทำให้น้ำสามารถเข้าไปในหูได้ง่ายขึ้นจึงต้องระวังเป็นพิเศษ โดยเฉพาะเวลาอาบน้ำ

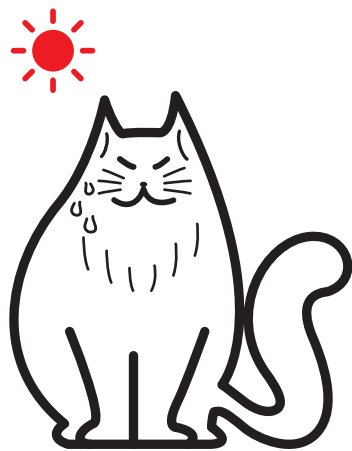
ปัญหาหลังในแมวเมนคูน

ในแมวพันธุ์เมนคูนจะมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคกล้ามเนื้อกระดูกสันหลังฝ่อ (Spinal Muscular Atrophy) โดยเกิดขึ้นจากการตายของเซลล์ประสาทไขสันหลังที่กระตุ้นกล้ามเนื้อกระดูกสันหลังและขา ส่งผลให้กล้ามเนื้ออ่อนแรงและฝ่อ ซึ่งจะทำให้แมวเดินผิดปกติ แต่โรคนี้ไม่ได้ทำให้เมนคูนเจ็บปวดแต่อย่างใด สามารถเลี้ยงไว้ในบ้านตามปกติ โดยสาเหตุของโรคนี้เกิดขึ้นจากปัญหาค้านพันธุกรรม และในปัจจุบันก็สามารถตรวจความเสี่ยงของโรคนี้ได้ด้วยการตรวจจีเอ็มเอแล้วนะ

แมวที่ใส่เสื้อกันหนาวในเมืองร้อน

เมนคูนเป็นแมวที่วิวัฒนาการมาในเมืองหนาว ทำให้มีขนที่หนาถึง 3 ชั้น เปรียบเสมือนคนที่ใส่เสื้อกันหนาวตัวหนาๆ อยู่ตลอดเวลา ทำให้เมนคูนสามารถเป็นโรคลมแดด (Heat Stroke) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองร้อนอย่างประเทศไทย วิธีป้องกันที่สามารถทำได้คือ พยายามให้เมนคูนอยู่ในที่เย็นๆ หลีกเลี้ยงสถานที่ที่ร้อนๆ มีน้ำให้ตลอดเวลา และอาจจะตัดแต่งขนด้วยบ้างเพื่อลดความเสี่ยง

นิ้วเต็มไปหมด

ภาวะนิ้วเกิน (Polydactyly) เป็นภาวะที่ถ่ายทอดได้ทางพันธุกรรม โดยมีลักษณะเป็นยีนเด่น ปกติแล้วแมวจะมี 5 นิ้วในขาหน้า และมี 4 นิ้วในขาหลัง รวมกันเป็นทั้งหมด 18 นิ้ว แต่ในแมวที่เป็นภาวะนี้จะมีเกินกว่านั้น โดยพบว่าในขาหน้าจะมีโอกาสเป็นได้มากกว่าขาหลัง แมวพันธุ์เมนคูนเคยเป็นพันธุ์ที่พบลักษณะนี้ได้บ่อย แต่ปัจจุบันพบได้น้อยลงเนื่องจากแมวที่มีนิ้วเกินจะไม่สามารถเข้าร่วมงานประกวดของแมวได้ ทำให้ไม่มีผู้เพาะพันธุ์แมวที่มีลักษณะนี้ต่อนั่นเอง

ชีววิทยาพื้นฐานของเมนคูน

ใบหน้า มีทั้งแบบหน้า
คุเหมือนแมวป่าและหน้า
หวานแบบค็อกคา โหนกแก้ม
สูงคล้ายนางแบบ รูปหน้า
ยาวปานกลาง

หู ใบหูตั้งชี้เรียวแหลม
มีขนปลายหูยาวออก
มองเห็นได้ชัด ซึ่งเป็น
เอกลักษณ์ของแมวพันธุ์นี้
(เรียกว่า ลิงซ์)

อก มีแผงคอและขน
แน่นเหมือนสิงโต (ตัวผู้
ขนจะหนากว่าตัวเมีย)

ตา กลมโต มีสีทอง
ทองแดง หรือเขียว
(พบตาสีฟ้าได้บ้างใน
ตัวที่มีขนสีขาว)

ขา แข็งแรง มีพลังมาก อุ้งเท้า
ใหญ่ มีขนเพื่อป้องกันหิมะกัด
(เท้าหน้ามี 5 นิ้ว เท้าหลังมี 4 นิ้ว)

ขน เป็นแบบถึงขนยาว ไม่ฟู
มีสีสันทากหลาย เงางาม
และตั้งคกตามลำตัว

หาง มีวงเป็นปล้องเหมือน
แรคคูน สวยงาม ถือเป็นอีกจุด
เด่นหนึ่งของแมวพันธุ์นี้

หากโตเต็มที่จะมีความยาวจากหัวถึงหางมากกว่า 1 เมตร
น้ำหนักตัวอยู่ที่ประมาณ 12-15 กิโลกรัม

LADY IN STAR

01 STEWIE แมวตัวยาวที่สุดในโลก

- เป็นแมวเมนคูนของคุณ Robin Hendrickson
- ได้รับรางวัลจาก Guinness World Records เมื่อเดือนสิงหาคม ในปี 2010
- เมื่อยืดตัวออกเต็มที่วัดความยาวจากจมูกถึงปลายหางได้ 1.23 เมตร
- และยังเป็นแมวที่มี "หางยาวที่สุดในโลก" อีกด้วย

02 TOBEY ภาพถ่ายภาพแรกของแมวเมนคูน

- ถูกถ่ายเมื่อปี 1903 ลงหนังสือ Book Cat ของคุณ F. Simpson
- มีขนฟูสีขาวแบบเดียวกับเมนคูนในปัจจุบัน

03 RUPERT แมวตัวใหญ่ที่สุดในโลก

- เป็นแมวเมนคูนของคุณ Kyra Foster เพียงแค่อายุ 2 ปี ก็มีน้ำหนักถึง 9 กิโลกรัม (เมื่อโตเต็มที่อาจมีน้ำหนักได้ถึง 12.7 กิโลกรัม)
- เคยได้รับรางวัลแมวแห่งปีจาก Australian National Champion

04 MRS. NORRIS

คุณนายนอร์ริสจากภาพยนตร์เรื่อง Harry Potter

- แสดงเป็นสัตว์เลี้ยงอาภรรยาของ Argus Filch ภารโรงประจำโรงเรียนฮอกวอตส์
- คอยสังเกตสิ่งผิดปกติในโรงเรียนและนำมาบอกเจ้านาย
- มีการใช้นักแสดงแมวหลายตัวเพื่อเล่นบท Mrs. Norris โดย 3 ตัวที่เด่นๆ มีชื่อว่า Maximus, Alanis และ Tommy
- Maximus ถูกฝึกให้วิ่งตาม Filch และกระโดดขึ้นไหล่ ในขณะที่ Alanis ถูกฝึกให้อยู่ในอ้อมแขนได้ โดยที่ไม่คืบเลย

05 BUTTERCUP

แมวของ Prim จากภาพยนตร์เรื่อง THE HUNGER GAMES

- แสดงเป็นเพื่อนคู่ใจของ Primrose น้องสาวของนางเอก Katniss Everdeen
- หน้าที่คือคอยกอดและปกป้อง Prim ในยามที่เธอต้องเจอกับฝันร้าย
- Prim ตั้งชื่อให้ว่า Buttercup ตามขนสีเหลืองโคลนของมัน (Buttercup แปลว่า ดอกไม้ป่าสีเหลือง)
- ชอบวิ่งไล่หนู แม้จะจับไม่ค่อยได้ก็ตาม

วันๆ ของคนเลี้ยงเมนคูนก็เป็นแบบนี้แหละ

FILL LOVE IN THE BLANK

คุณสันติทัศน์ กาญจนานันท์ ผู้เริ่มต้นเลี้ยงแมวเมนคูนตั้งแต่ในรุ่น บุกเบิก และเคยเยียวยาจิตใจผู้ป่วยที่ ได้รับเชื้อ HIV ด้วยแมวเมนคูน

ตอนเด็กๆ เชื่อแน่ว่าทุกคนคงเคยเล่นต่อภาพจิกซอร์และพอเวลาใกล้เสร็จ ก็มักจะมีส่วนชิ้นส่วนที่หล่นหายไป เป็นเรื่องเล็กๆ ที่พอโตขึ้นแล้วนึกย้อนกลับไปก็สร้างรอยยิ้มกลับมาเสมอ และแน่นอนว่ายิ่งโตขึ้น ความผิดพลาดที่เจอก็ยิ่งใหญ่ขึ้น จนบางครั้งเราลืมไปว่า ความผิดพลาดที่เคยเกิดขึ้นก็เต็มไปด้วยเรื่องราวที่น่าจดจำอยู่ไม่น้อย เพียงแต่ต้องรอเวลาให้ความรักได้เติมเต็มช่องว่างที่เกิดขึ้นนั้นเสียก่อน และขอแค่อย่าเพิ่งปิดใจก่อนที่ความรักจะได้เติมเต็มในช่องว่างเหล่านั้น เพราะเมื่อเวลาได้ผ่านพ้นไป ความผิดพลาดที่เคยดูยิ่งใหญ่ ก็คงไม่ต่างอะไรกับจิกซอร์ที่เราได้ทำหายไปในวันนั้นเลย

และนี่คือความรู้สึกหนึ่งที่เกิดขึ้นหลังจากที่เราได้ฟังเรื่องราวอันน่าประทับใจระหว่างแมวเมนคูนกับผู้ป่วยที่ถูกปฏิเสธจากคนรอบข้างเพราะได้รับการติดเชื้อ HIV ซึ่งภายหลังได้ไปขออาศัยอยู่กับคุณสันติทัศน์ กาญจนานันท์ หรือคุณเต็ก ผู้ทำงานด้านการรณรงค์ป้องกันเอดส์ในสหประชาชาติไทยมากกว่า 10 ปี อีกทั้งยังเป็นผู้รู้ในเรื่องของแมวเมนคูนที่เริ่มต้นเลี้ยงและคลุกคลีกับฟาร์มต่างๆ มากมายทั้งยังมีบล็อกที่จัดทำขึ้นเพื่อแบ่งปันความรู้ในแง่ของการเลี้ยง และเรื่องราวที่น่าสนใจเกี่ยวกับแมวเมนคูนตั้งแต่ในยุคเริ่มต้น จนกลายเป็นแฟนเพจ "ครอบครัวตระกูลลุง" ที่มีผู้ติดตามอยู่มากมายในขณะนี้

เมนคูนเมื่อ 5 ปีที่แล้ว

ในยุคนี้ข้อมูลเกี่ยวกับเมนคูนที่เมืองไทยยังมีค่อนข้างน้อย แต่เราศึกษานิสัยและที่มาของเขาแล้วชอบ ถึงขนาดสั่งหนังสือ

จากเมืองนอกมาอ่าน แล้วเราก็อยากได้เมนคูนสีขาวเพราะมันดูแปลก และสีขาวก็หายากสุด (เนื่องจากเป็นยีนด้อย) ขนาดก็ยังเล็กที่สุดอีก แล้วที่เป็นตาสีฟ้าก็ยิ่งหายาก เลยพยายามหาจนได้จากฟาร์มแห่งหนึ่งที่ป่าตอง ภูเก็ต รู้จักกับเจ้าของฟาร์ม เลยได้มาเป็น "น้องลุงเพชร" เมนคูนสีขาวตัวแรกที่เริ่มเลี้ยง

จาก 1 ตัว กลายเป็น 4 ตัว

มีน้องลุงเพชร ลุงพลอย ลุงแพรว ลุงปอนด์ ถ้าเอาเฉพาะเมนคูนมีทั้งหมด 4 ตัว และทุกตัวเป็นสีขาวหมด แล้วตอนนั้นน้องลุงเพชรได้ออกโทรทัศน์เยอะมาก ส่วนน้องลุงปอนด์เคยเป็นแมวที่เศรษฐกิจคนหนึ่งซื้อไป แล้วปรากฏว่าตกลงกับคนขายไม่ได้ สรุปคือลุงปอนด์ต้องทำหมัน ทำให้เจ้าของไม่ยอมเลี้ยง แล้วก็ไม่ได้ให้อาหาร พอทำหมันเสร็จเขาก็ทิ้งแมวไว้ที่ป้อมยามฟาร์มเขาเห็นก็เลยไปเอามาให้ เพราะรู้กันอยู่แล้วที่บ้านเราจะเป็นคล้ายๆ กับจุดพักแมว เป็นเหมือนที่ดูแลเขา บำบัดเขา จนแข็งแรงระดับหนึ่งก่อน แล้วค่อยหาเจ้าของใหม่ที่รักแมวให้ดูแลต่อไป

เปิดเพจครอบครัวตระกูลลุง

ที่เปิดเพจเพราะอยากให้ เป็นเหมือนจุดรวมพลสำหรับเพื่อนๆ ที่อยากเข้ามาเยี่ยมน้อง หรือใครต้องการพูดคุยสอบถาม แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้กันก็ยินดีมากๆ ซึ่งที่ผ่านมาก็จะมีคนทักเข้ามาในข้อความเสียมาก แล้วเมื่อก่อนมีแฟนเพจหลายคนได้แมวจากเราไปฟรีๆ เลย ซึ่งแต่ละตัวก็เป็นเกรดประกวดทั้งนั้น แต่เงื่อนไขของเราคือทุกตัวต้องทำหมันก่อน เพราะเราไม่ได้ทำไปเพื่อเป็นธุรกิจ และคนที่เอาไปต้องโพสต์รูปลูกๆ ของเราในเฟสบุ๊คของตัวเองอย่างน้อยอาทิตย์ละ 1 ครั้ง เพราะเราอยากเห็นว่าตอนนี้ลูกเราอยู่ยังไง และจะคอยติดตามพวกเขาอยู่เรื่อยๆ

เมนคูนใจดีแต่กินจุ

กินแบบปล้นเราเลยนะ (หัวเราะ) แล้วพลังเยอะมาก ตอน

ที่เลี้ยง 4 ตัวพร้อมกัน มันจะมีจังหวะซื้อม (เป็นจังหวะที่เมนอุณทุกตัวพร้อมใจกันวิ่งเล่น) แล้วก็กระโดดถีบของทุกอย่างพังหมด ทีวีพัง ห้องน้ำพัง แล้วเขาชอบเล่นน้ำ ถ้าเป็นซามแกวก็จะเหยียบแตกหมด ต้องใช้เป็นสแตนเลสแทน อยู่ในอุณภูมิห้องก็ได้ ไม่ต้องเปิดแอร์ตลอด แล้วด้วยความที่ฉลาดมากเขาสามารถเปิดประตูเองได้ กระเจกนี่เลื่อนเปิดเองได้เลยนะ เราเลยต้องล้อมปิดหมด ยิ่งอยู่กันเป็นฝูง นี่มันคือกองทัพทำลายล้างจริงๆ นี่เอง หลังๆ เลยต้องกระจายกันหน่อย

สูตรอาหารสำหรับเมนอุณ

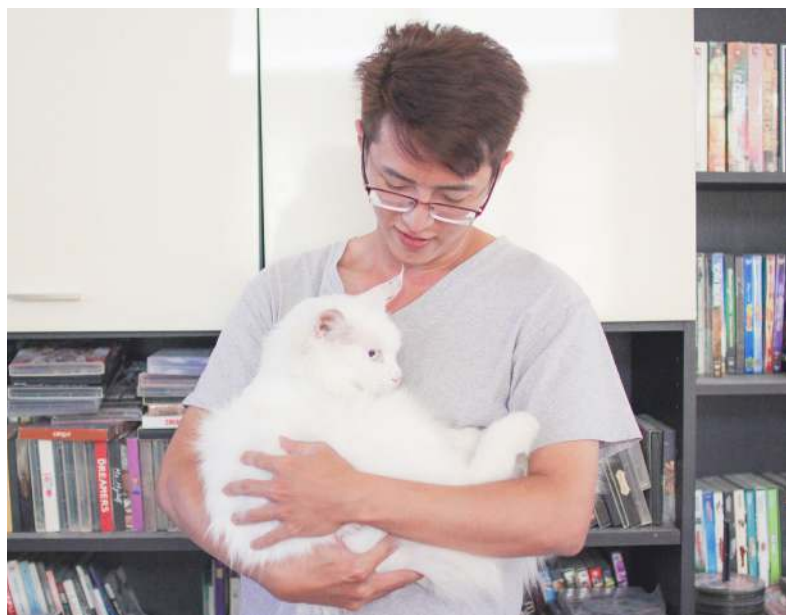
เราเคยทำการทดลองกับแมวเราเองหลายอย่างมาก เช่น เมนอุณควรจะมีกินอะไรดี เมนอุณกินอันนี้ได้ไหม เพราะมีแฟนเพจเข้ามาสอบถาม เท่าที่เราเคยทำนะ เมนอุณกินอาหารทั่วไปได้หมด แต่ที่เราว่าดีคือ ปลาโอ ไข่ต้ม คับ มาผสมกันแล้วเข้าเครื่องบดละเอียด เอาหัวเชื้อ เช่น อาหารเม็ดสูตรเมนอุณเค็มลงไปหน่อย แค่นั้นเขาก็จะตัวใหญ่มาเลย หรือถ้าใครตั้งใจอยากเลี้ยงให้ตัวใหญ่จริงๆ ก็ควรเริ่มคั่นตั้งแต่ตอนที่เขาอายุ 6 เดือนขึ้นไป

เทคนิคการเลือกซื้อ

จริงๆ ก็เหมือนกับแมวตัวอื่นๆ แต่ที่อยากแนะนำคือให้ทุกคนเริ่มถามตัวเองก่อน ว่าเราชอบสนุกกับแมวไหม เพราะเมนอุณชอบเล่น พอเรานอน เขาก็จะมาวนค มาบิบบามากๆ ที่หน้าอก หรือเวลาที่เขาคำของพังหรือน้ำหก เลอะเทอะ เราจับสิ่งเหล่านั้นได้หรือเปล่า หลังจากนั้นค่อยไปดูที่ๆ เราจะซื้อ และถามข้อมูลทุกอย่างจากคนขาย เช่น โรคทางพันธุกรรมที่พบบ่อยอย่าง โรคหนังตาม้วนเข้าใน หรือฉีควัคซีนอะไรมาแล้วบ้าง ถ้าจะออกจากฟาร์มตอนแข็งแรงจริงๆ ก็ต้อง 4 เดือนครึ่งนะ แล้วถ้าเป็นแมว CFA ที่สั่งจากเมืองนอกก็จะได้ CFA มาเลย แต่น่าแปลกที่ถ้าเป็นของไทย พอซื้อเสร็จก็ต้องมาตกลงกันอีกทีว่า ถ้าจะเอา CFA ต้องจ่ายเพิ่มนะทำให้เรารู้สึกว่ามาตรฐานการดูแลแมวของบ้านเรากับอเมริกามันต่างกัน

เมนอุณต้องการพื้นที่

เมื่อก่อนเราคิดว่าเลี้ยงหลายตัวน่าจะสนุก แต่พอมีหลายตัวจริงๆ แล้วสังเกตว่า สุขภาพจิตแมวแย่มาก

เหมือนพื้นที่วิ่งหรือเดินสำหรับเขามันน้อยเกินไป เราเองก็เครียด เลยต้องตัดใจยกแมวที่ซื้อมา 7-8 หมิ่น ให้คนอื่นต่อ แต่ก็จะไปดูก่อนว่าบ้านเจ้าของใหม่มีพื้นที่คิพหรือเปล่า เพราะพื้นที่วิ่งเล่นมันจำเป็นสำหรับเขาจริงๆ อย่างเมื่อช่วงปีที่แล้ว น้องงูงพลอยคลอดลูกออกมาแล้วไม่เลี้ยง พอลูกมันเสียเราก็ตัดใจว่าทำไมถึงไม่เลี้ยง แล้วเป็นแบบนี้มา 2-3 ครั้งแล้ว พอได้นั่งคุยกับเพื่อนที่เขาเปิดฟาร์ม เขาก็บอกว่าพื้นที่มันเล็กเกินไป เพราะตอนนั้นเราก็มีหลายตัว ก็เลยได้คิดว่า เอางูงพลอยทำหมันแล้วให้คนอื่นที่เขาไม่พื้นที่ดีกว่า

เมนคูนกับผู้ป่วยที่ได้รับเชื้อ HIV

ตอนที่ผู้ป่วยมาหาเรา เขาก็บอกว่าไม่มีใครในโลกนี้ที่รักเขาอีกแล้ว วันๆ เขาก็คิดแต่จะกรีดข้อมือตัวเอง ป้าต๋อ มารุต ก็บอกว่า คนนี้หล่อเป็นพระเอกได้เลยนะ แต่ทำไมพอติดเชื้อแล้วเขาหมดหวัง พอมาอยู่ที่นี่ ก็ได้เจ้าพวกเมนคูนนี่แหละ ที่คอยอยู่เป็นเพื่อนเขา แรกๆ เราก็อยากให้อะไรบ้าง เลยบอกให้อาหารมาให้แมวหน่อย แล้วเมนคูนพอมีคนมาให้อาหารมันก็จะเข้าไปดม เข้าไปเล่น พอนอนเฉยๆ มันก็จะเข้าไปเอาหน้าถู เราก็เลยบอกว่า เห็นไหม ขนาดแมวยังรู้เลยว่าแกเป็นคนมีน้ำใจ แล้วแกจะบอกได้ไงว่าไม่มีใครรัก หลังจากนั้นกำลังใจของเขาก็ค่อยๆ คืบขึ้น เหมือนเริ่มคิดได้ จากคนที่หมดหวังก็เริ่มลุกขึ้นสู้ใหม่อีกครั้ง

เพราะเมนคูนคือลูก

บางทีเขาชนมากแต่เราก็จะแบบตีไม่ลง หรือเวลานอนเขาก็จะมานอนเฝ้าอยู่ข้างๆ จนกว่าเราจะหลับ เขารู้เรื่องทุกอย่างเลยนะ แล้วยิ่งเราเป็นคนขี้เหงาก็จะชอบที่แมวเข้ามาหา เพราะถ้าเป็นพันธุ์อื่นมันก็จะไม่ขนาดนี้ แล้วเมนคูนเป็นแมวที่ไวใจคนอื่นง่ายมาก ใจดี เข้าได้กับทั้งกระต่าย สุนัข หรือแมวตัวอื่นที่เคยเลี้ยงก็ได้หมด ออกแนวชอบโดนตัวอื่นแกล้งด้วยซ้ำ แล้วอย่างเราพอเจอแมวร้องเยอะๆ แล้วจะมีมัน ทำงานไม่ได้ แต่เมนคูนจะไม่ร้องเลย เขาก็อยู่ของเขาเงียบๆ มี 5-6 ตัวก็ไม่ร้อง แต่ก็มีความอ่อนน้อม ก็เลยถูกจริตกับเขามากที่สุด

ว่าแล้วพี่เต็งก็อุ้มน้องงูงปอนด์แมวเมนคูนที่เหลื่อตัวสุดท้ายเข้ามาไว้ในอ้อมกอด

**I WILL
BE
WITH
YOU**

ชีวิตและความผูกพัน ของคุณไฟทรี มุลแสดง กับเหล่าแมวแฟดคนละฝา

หน้าตาเหมือนกันเลย

นี่คือความรู้สึกแรกของเราเมื่อได้เห็นหน้าตาของวอปเปอร์ และทอฟฟี่ แมวต่างสายพันธุ์ที่หน้าตาช่างละม้ายคล้ายคลึงกันของคุณไฟทรี มุลแสดง หรือคุณทูน เจ้าของแมวอารมณดีทั้ง 2 ตัวนี้ แต่เราคงต้องบอกก่อนว่าความจริงแล้วคุณทูนมีแมวทั้งหมด 3 ตัว แต่ในครั้งนี้อะไรจะมาพูดคุยเน้นหนักกันที่วอปเปอร์ และทอฟฟี่ แมวตัวใหญ่ 2 ตัวที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องอะไรกัน แต่มีหน้าตาอะไรคล้ายๆ ราวกับเป็นพี่น้องกัน

แต่ถ้าจะพูดไปแล้ว การกล่าวหาว่าทั้ง 2 ตัวนี้ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกันคงไม่ได้ เพราะในตอนนี้ทั้งวอปเปอร์ ทอฟฟี่ ต่างเป็นหนึ่งในสมาชิกครอบครัวของคุณไฟทรีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยที่เขาบอกว่าพลพรรคแมวที่เขาเลี้ยงไว้นั้นทำให้ชีวิตของเขามีสีสัน และเป็นสิ่งเติมเต็มในชีวิตของเขา

ด้วยความที่เป็นสายพันธุ์เมนคูนผสมเปอร์เซียทำให้วอปเปอร์มีขนาดใหญ่กว่าแมวทั่วไป เช่นเดียวกับทอฟฟี่ที่มีขนาดใหญ่กว่าแมวปกติอย่างเห็นได้ชัดด้วยกัน แม้ว่าคุณไฟทรีจะบอกว่าทอฟฟี่น่าจะเป็นพันธุ์เปอร์เซียที่มีโครงร่างใหญ่มากกว่าจะมีเชื้อสายเมนคูน

แต่หลังจากที่ได้พูดคุยกับคุณไฟทรีตั้งแต่ต้นจนจบบทสัมภาษณ์แล้ว ทำให้เราได้รู้ว่ามีสิ่งที่ใหญ่ไม่ใช่มีแค่ขนาดของแมวทั้ง 2 ตัวนี้เท่านั้น

เพราะเราถามได้เพิ่มปากว่า ความรักของเขาก็ "ใหญ่" ไม่แพ้กันเลย

คุณไฟทรีเล่าให้เราฟังว่าจุดเริ่มต้นที่เขาได้ตัดสินใจเลี้ยงแมวนั้นมาจากความเหงา เพราะก่อนหน้านี้เขาเคยเลี้ยงกระต่ายและเมื่อย้ายมาอยู่ที่คอนโดแล้วด้วยข้อจำกัดหลายๆ อย่างทำให้เขาไม่สามารถเลี้ยงได้ เลยเริ่มตัดสินใจหาสัตว์เลี้ยงแก้เหงาและลงเอยที่แมว

"พอที่คอนโดที่ผมอยู่มีกฎระเบียบค่อนข้างเคร่งครัด ถ้าเลี้ยงสุนัขแล้วเขาเห่าเสียงดังอาจทำให้มีปัญหาได้ ผมจึงเลือกเลี้ยงแมว พอที่ผมมีเพื่อนเลี้ยงแมวและรักแมวมมาก เพราะเหตุนี้จึงอยากลองสัมผัสว่าทำไมแมวจึงมีเสน่ห์ทำให้เพื่อนผมชอบได้ขนาดนั้น"

เมื่อตัดสินใจได้แล้วคุณทูนจึงได้โพสต์ลงเฟซบุ๊กเล่น ๆ ว่า

อยากได้แมวมาเลี้ยง โดยที่เขาเองก็ไม่ได้หวังว่าต้องเป็นแมวสายพันธุ์อะไร แล้วบังเอิญว่ามีรุ่นน้องมาติดต่อบอกว่าตอนนี้มีแมวอยู่ 1 ตัว ชื่อวอปเปอร์ ซึ่งตอนนี้เลี้ยงไม่ได้เพราะไม่มีคนดูแล

"พอน้องเขาส่งรูปมาให้ดู เหมือนกับผมได้เจอรักแรกพบเลย คือชอบในทันที เขาคู่กับผมตอนเช้า ตอนเย็นผมขับรถไปรับตัวเขาที่หัวหินเลย ไม่ลังเลอะไรทั้งสิ้น ยกเลิกงานทุกอย่างในวันนั้นเลย" คุณทูนเล่าให้เราฟังพลางอุ้มวอปเปอร์มานั่งบนตักอย่างนิ่มนวล

วอปเปอร์เป็นแมวพันธุ์เมนคูนผสมเปอร์เซียมีสีเทา มีจุดเด่นที่นิสัยเรียบร้อย สงบ อีกทั้งยังอดทนนั่งรอคุณทูนทำงานจนเสร็จก่อนเพื่อมาเล่นด้วยกันด้วยได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ค่อยได้พบเจอในแมวทั่วไป

"เพราะนิสัยของวอปเปอร์เป็นแบบนี้ทำให้เราไม่รู้สึกจู้จี้วุ่นวายอะไรเลย ด้วยความที่เราต้องทำงานและวอปเปอร์จะไม่พยายามเข้าหาเราโดยตรงซึ่งเป็นเสน่ห์ของเขา เขาจะเดินวนรอบๆ ตัวเรา มานั่งบนคอมพิวเตอร์บ้าง แต่เราก็จะบอกให้เขารอ พอเราทำงานเสร็จทุกครั้งก็จะเห็นเขานั่งข้างหลังเราเพื่อรอเล่นกับเราไม่ว่าจะนานแค่ไหนก็ตาม"

แต่เนื่องด้วยภาระการงานที่มากขึ้น ทำให้คุณไฟทรีเริ่มรู้สึกหงุดหงิดวอปเปอร์เวลาต้องนั่งรอเขานานๆ ทำให้เกิดความคิดว่าอยากมีแมวอีกตัวมาให้มันเป็นเพื่อน ซึ่งตอนนั้นคุณไฟทรีได้เริ่มเปิดแฟนเพจแล้ว มีคนติดตามความน่ารักของวอปเปอร์พอสมควร เมื่อลองโพสต์ไปเล่น ๆ อีกครั้งว่าอยากได้แมวมาเลี้ยงเป็นเพื่อนวอปเปอร์ ก็มีคนส่งรูปทอฟฟี่มาให้เขา

"พอได้เห็นรูปทอฟฟี่แวบแรกก็เห็นรู้สึกว่าเป็นแมวหน้าเหมือนกับวอปเปอร์เลย อย่างกับฝาแฝดแกะกันออกมา แต่เป็นวอปเปอร์ที่หน้าตาโหดมาก" คุณทูนเล่าให้เราฟังอย่างออกรสชาติ "พอลองสอบถามไปปรากฏว่าเป็นแมวที่ถูกขังกรงอยู่ที่คลินิกเพราะมีปัญหาเกี่ยวกับแมวตัวอื่น และพอยิ่งถูกขังยิ่งทำให้มันเสียใจและก้าวร้าว ทำให้ทุกคนต่างพูดเป็นคำเดียวกันเลยว่าแมวตัวนี้ดูมากนะ"

แต่เมื่อคุณไฟทรีมาเจอกับทอฟฟี่จริงและลองเอามือไปเขี่ยเล่น ปรากฏว่าทอฟฟี่กลับมาใช้มือของเขา ทำให้เขาารู้สึกถูกชะตาตั้งแต่ตอนนั้น และตัดสินใจรับเลี้ยงเป็นแมวตัวที่ 2 ในบ้านตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

แม้ว่าจะดูแลเมื่อคุณไฟทรีค่อยๆ เลี้ยงทอฟฟี่ด้วยความรักและค่อยๆ ทำความเข้าใจกัน ทำให้ในที่สุดตอนนี้ทอฟฟี่เปลี่ยนไปเป็นแมวที่มนุษย์สามารถเข้าหาได้ปกติ ทำให้เขาคิดว่าที่ผ่านมามีที่ทอฟฟี่มีนิสัยไม่น่ารักก็เพราะมนุษย์นั่นเอง

"ผมได้คำตอบว่าที่ผ่านมามีที่ทอฟฟี่เป็นแมวดู ไม่เอาใคร

นั่นน่าจะเคยผ่านปัญหาอะไรบางอย่างที่ทำให้เขารู้สึกไม่ชอบมนุษย์ แต่พอเราให้ความใส่ใจเขา ทำสิ่งที่เขาชอบ เขาก็จะแสดงความน่ารักของเขาออกมาเอง จนตอนนี้เจ้าของเดิมทอฟพีมาเห็นยังไม่อยากจะเชื่อเลยว่าทอฟพีสามารถเปลี่ยนไปได้มากขนาดนี้ "คุณไพฑูรย์ยิ้มกว้าง "ถ้าบอกว่าวอปเปอร์เป็นแรงบันดาลใจให้ผมเลี้ยงแมวแล้ว ก็คงต้องบอกว่าทอฟพีเป็นฮีโร่ในชีวิตผมเลย"

คุณไพฑูรย์ยังเล่าให้เราฟังอย่างไม่ปิดบังอีกว่าชีวิตของเขาเปลี่ยนไปมากตั้งแต่เลี้ยงแมว เพราะก่อนหน้านี้เขาเป็นคนที่ชอบเที่ยวกลางคืนมาก แต่เมื่อเลี้ยงแมวแล้วกลับทำให้เขาเปลี่ยนวิถีชีวิตตัวเองแทนที่จะไปเที่ยวกลางคืนกลับกลายมาเป็นอยู่บ้านเล่นกับแมวแทน

"ก่อนหน้านี้แค่ตอนสองทุ่มผมต้องรู้แล้วว่าไปเที่ยวที่ไหน ผมเที่ยวกลางคืนหนักๆ มาเกือบ 2 ปี จนกระทั่งเราได้เจอแมว และนั่นทำให้ชีวิตผมเปลี่ยนไปเลยนะ" คุณไพฑูรย์มองไปทางวอปเปอร์ "เพราะผมไม่มีลูกและแฟนด้วย เมื่อได้เลี้ยงแมวก็นึกเหมือนได้เติมเต็มชีวิตของเรา ทำให้อยากอยู่กับเขามากขึ้น ไม่อยากออกไปเที่ยวกลางคืนเหมือนแต่ก่อน เคี้ยวเห็นผู้หญิงแต่งตัวสวยๆ มาผมไม่รู้สึกมีความสุขเลย อยากอยู่กับแมวมากกว่า เวลาได้อยู่ด้วยกันแล้วมันเป็นโลกส่วนตัวเล็กๆ ที่ผมมีความสุขมาก"

ด้วยความที่คุณไพฑูรย์เป็นคนรักการเขียนและถ่ายภาพ จึงตัดสินใจเปิดเป็นแฟนเพจ "เผด็จคนละฝา" บนเฟซบุ๊กขึ้นเพื่อเล่าเรื่องราวของเขากับเหล่าแมวที่เลี้ยง ส่วนสาเหตุที่ใช้ชื่อนี้เพราะว่าแมวแต่ละตัวมีหน้าตาละม้ายคล้ายกันเหมือนฝาแฝด ด้วยความน่ารักของแมวทั้ง 2 ตัวและน้องใหม่ที่มีชื่อว่าเพอร์รี่ ทำให้มีคนมาติดตามแฟนเพจเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ

แต่แล้ววันหนึ่งก็เหมือนกับฟ้าผ่าลงมาในชีวิตของคุณไพฑูรย์ เมื่อเขาพาทอฟพีไปบริจาคเลือดแต่ปรากฏว่าผลเลือดกลับบอกว่าทอฟพีมีโอกาสเป็นโรควุ้นมีภูมิคุ้มกันบกพร่องในแมว (Feline Immunodeficiency Virus, FIV) หรือที่คนทั่วไปเรียกกันว่าโรคเอดส์แมวนั่นเอง

"ตอนที่ผมรู้ว่าแมวของผมตรวจด้วย Test Kit แล้วขึ้นว่าเป็นโรควุ้นมีภูมิคุ้มกันบกพร่องในแมว ตอนนั้นน้ำตาผมไหลเลย เหมือนกับรู้ว่าคนในครอบครัวเราจะต้องตาย ผมเศร้ามากเลยนะ" คุณไพฑูรย์เล่าให้เราฟังถึงเหตุการณ์วันนั้น "แต่ผมรู้ว่าผมเศร้าอย่างเดียวนั้นไม่ได้ ผมต้องหาข้อมูลว่าโรคนี้คืออะไรกันแน่ เลย์ค้นคว้าและอ่านมาเยอะมาก และสัตวแพทย์ได้บอกว่าคุณยังมีความหวังเรื่องการตรวจยืนยันด้วยวิธี PCR เพราะการตรวจด้วย Test Kit มีโอกาสที่จะพลาดได้ ต้องยืนยันด้วยการตรวจด้วยวิธี PCR เสียก่อน แต่เราวางแผนไว้แล้วว่าแมวของ

เราตัวไหนที่ไม่เป็น เราจะให้ไปอยู่กับใคร เพราะเขาไม่ควรมาเสี่ยงกับโรคภัย แต่พูดจริงๆ ว่าแค่คิดผมก็ปวดร้าวแล้ว"

"ถ้าทอฟพีเป็นโรค FIV จริง ผมยืนยันแล้วว่า จะเลี้ยงเขาให้ดี มีชีวิตที่ดีต่อไป" คุณไพฑูรย์พูดอย่างจริงจัง "ผมไม่เคยกลัวคำว่าโรควุ้นมีภูมิคุ้มกันบกพร่อง เพราะที่ผ่านมาผมเป็นภูมิคุ้มกันให้กับเขาทุกเรื่องอยู่แล้ว ถ้าเขาเป็นโรควุ้นมีภูมิคุ้มกันบกพร่อง ผมขอเป็นภูมิคุ้มกันให้กับตัวเขาแทนเอง"

ในที่สุดก็ถึงวันฟังผลการตรวจ PCR เมื่อคุณหมอบอกกับเขาว่าดีใจด้วยแมวของคุณไม่มีตัวไหนเป็น FIV เลย คุณไพฑูรย์บอกว่าเขาไม่เคยรู้สึกดีใจแบบนี้มาก่อนในชีวิต

"ผมกอดหอมเลยนะ กอดหอมตรงหน้าประตูห้องตรวจเลย หมอเป็นผู้ชายด้วย" คุณไพฑูรย์ยิ้มกว้าง "หมอบอกว่าใจเย็นๆ เข้าไปกอดข้างในก็ได้ แต่ผมดีใจจริงๆ นะ ดีใจที่จะได้อยู่กับพวกเขาต่อไป"

ทุกวันนี้คุณไพฑูรย์ประกอบอาชีพเป็นคนขับรถแท็กซี่และรับขนส่งจักรยาน รวมไปถึงขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้เวลารว่างส่วนมากดูแลแมว คุณไพฑูรย์บอกว่าเขามีแนวทางการเลี้ยงแมวว่าเขาจะไม่เลี้ยงแมวเป็นแมว แต่จะเลี้ยงแมวเป็นเพื่อน อาศัยอยู่ร่วมกันและร่วมทุกข์ร่วมสุขกันทุกที

"ผมไม่ใช่คนที่ตื่นมาตอนเช้าเทอาหารแมวใส่ชามแล้วออก

จากบ้าน ตอนเย็นก็ค่อยกลับมา ผมชอบทำกิจกรรมร่วมกับพวกเขา ผมชอบพาแมวไปเที่ยว"คุณไพฑูรย์เล่าให้เราฟังพร้อมรอยยิ้ม "ส่วนหนึ่งเพราะว่าผมอยู่คอนโดไม่ค่อยมีสถานที่ให้เขาเดินหรือวิ่งมากนัก เลยอยากให้ได้ไปสัมผัสโลกกว้างบ้าง และผมมองเขาว่าเป็นเพื่อนผม เวลาผมไปไหนผมก็พาไปด้วย แต่ผมป้องกันอย่างดีนะ มีปลอกคอสายจูงพร้อม แม้ว่าเขาจะนิ่งจะเชื่องก็ตาม ผมไม่เคยให้แมวตัวอื่นอยู่ใกล้กับแมวของผมเกิน 1 ฟุต เป็นเรื่องของความปลอดภัย ไม่เคยให้กินอาหาร น้ำ หรือขับถ่ายนอกบ้านเลย เพราะสิ่งเหล่านี้คือสาเหตุของการติดเชื้อและทำให้แมวไม่สบาย"

เมื่อเราถามถึงสิ่งสำคัญที่ทำให้คุณไพฑูรย์สามารถเลี้ยงแมวได้อย่างเข้าใจขนาดนี้ เขาได้บอกว่าสิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจก่อนว่าแมวทุกตัวมีเสน่ห์ในตัวเอง ไม่มีตัวไหนแทนกันได้ แมวแต่ละตัวสำหรับเขาแล้วคือองค์ประกอบที่ทำให้ทุกอย่างสมบูรณ์ และที่สำคัญคือต้องมีความรัก ความรู้ ความใส่ใจ ความอดทน 4 อย่างนี้คือหัวใจที่จะทำให้สามารถเข้าใจในตัวแมวได้

"แมวไม่ใช่เกมกตที่คุ้นรู้สูตรแล้วจะเราจะเข้าใจเขาได้เลย ต้องใช้เวลาให้โอกาสเขา ทอฟฟ์เป็นตัวอย่างที่ดีที่ทำให้เห็นว่าผมใช้ 4 อย่างนี้ทำให้เราเข้าใจเขา เขาเข้าใจเรา เพราะ

บางทีแค่ความรักมันไม่เพียงพอ ถ้าคุณมีรักอย่างเดียวแต่ไม่มีความรู้ คุณให้อาหารบางอย่างไปด้วยความรัก แต่เป็นอาหารที่เป็นพิษกับเขา เขาก็อาจจะตายได้"คุณไพฑูรย์ลูบหัวท็อฟฟ์ที่อยู่บนตักด้วยความเอ็นดู "ดังนั้นเวลาที่มีความรักต้องมีความรู้ควบคู่กันไปด้วย และที่สำคัญที่สุดคือต้องมีความอดทน คนสมัยนี้มีความอดทนน้อย แต่แมวต้องใช้ความอดทนในการเข้าใจกัน แมวเหมือนกับเด็ก เขารักเราเพราะเราทำในสิ่งที่เขาชอบ ค่อยๆ เรียนรู้ว่าเขาชอบอะไร สังเกตพฤติกรรมเขา แล้วเราจะเข้าใจเขาเอง"

"ที่สำคัญคือผมไม่ชอบเรื่องครม่าระหว่างการเลี้ยงแมวไทยกับแมวนอกเลย ขอแค่เลี้ยงแมวได้ดีและมีความรับผิดชอบก็เพียงพอแล้ว ไม่เห็นจำเป็นต้องสนใจเลยว่าเป็นแมวไทยหรือแมวนอก เพราะแม้แต่ตัวแมวเองยังไม่รู้เลยว่าตัวเองเป็นแมวพันธุ์อะไร ขอแค่รักเขาให้มากๆ และควรให้อาหารเวลาเขาทำผิดบ้าง เพราะเราเองก็เคยทำผิด และเราก็อยากได้อาหารสัฟฟิม"

ชีวิตและสายสัมพันธ์ที่คุณไพฑูรย์กับเหล่าแมวแฝดคนละฝาแสดงให้เห็นให้เราเห็นแล้วว่าขอเพียงแค่อุสใจกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และอดทนผ่านช่วงเวลาไม่ตรงระหว่างกัน ถ้าเราทำได้เราน่าจะเข้าใจกันได้มากขึ้น

และเมื่อเราเข้าใจกันมากขึ้น...เรคงรักกันมากขึ้นกว่าที่เคย

**BIG
CAT,
BIG
LOVE**

ร่วมนั่งจับเข้าพูดคุยถึงชีวิตและ การทำฟาร์มแมวพันธุ์เมนคูนของ คุณภควต อิศรวาโย

ถ้ากล่าวถึงฟาร์มแมวพันธุ์เมนคูนในประเทศไทย ชื่อหนึ่งที่คุ้นหูในวงการคนเลี้ยงแมวพันธุ์นี้คงหนีไม่พ้นฟาร์ม "บ้านอลังการเมนคูน"

ผู้ก่อตั้งฟาร์มแห่งนี้ขึ้นมาคือคุณนัท — ภควต อิศรวาโย ซึ่งเริ่มต้นมาจากคนเลี้ยงแมวพันธุ์เมนคูนธรรมดาคนหนึ่ง ก่อนที่จะเริ่มหลงรักในหน้าตาและเสน่ห์ที่ไม่ธรรมดาของแมวพันธุ์นี้ จึงได้เริ่มลองฝึกลองถูกเปิดเป็นฟาร์มบ้านอลังการเมนคูนแห่งนี้นั่นมา

เวลา 9 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่เปิดฟาร์ม เราคิดว่าถ้าเปรียบฟาร์มแห่งนี้เป็นทหาร ก็คงเป็นทหารผ่านศึกประสบการณ์โชกโชนที่บนอกประดับไปด้วยเหรียญกล้าหาญหลากหลายแบบ เพราะฟาร์มบ้านอลังการเมนคูนแห่งนี้เคยผ่านสังเวียนการประกวดและกวาดรางวัลมาอย่างมากมาย โดยเฉพาะรางวัล International division award Asia Latin America ซึ่งทางฟาร์มได้ต่อเนื่องกันถึง 3 ปีซ้อน ซึ่งเป็นเครื่องการันตีได้ถึงคุณภาพของแมวจากฟาร์มนี้

นอกจากจะเป็นเจ้าของและดูแลฟาร์มแมวพันธุ์เมนคูนคุณภาพแล้ว ในอีกแง่มุมหนึ่งคุณภควตยังเป็นคนที่ตั้งใจเลี้ยงแมวเมนคูนด้วยความรักและความเอาใจใส่อีกด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาบอกว่าไม่ว่าจะทำฟาร์มหรือเลี้ยงแมว นี่เป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องมี

ดังนั้นถ้าคุณพร้อมเราขอพาทุกท่านเข้าชมฟาร์มบ้านอลังการเมนคูน เพียงแต่หลังประตูบานนี้ไม่ได้มีเพียงแค่เมนคูนคอยต้อนรับเท่านั้น

หากแต่ยังมีเรื่องราวชีวิตที่ผ่านมา แนวคิด และความรักต่อแมวเมนคูนของชายคนนี้อรอคอยคุณอยู่ด้วยเช่นกัน

คุณภควตเริ่มต้นชีวิตการทำฟาร์มเมนคูนจากการเริ่มต้นเป็นคนรักและชอบเลี้ยงสัตว์ เขาเล่าให้ฟังว่าก่อนหน้านี้เคยเลี้ยงสัตว์มาแล้วหลายชนิดก่อนที่จะมาจบลงที่แมวพันธุ์เมนคูน

"ความจริงผมเป็นโรคแพ้นแมวนะ" พอคุณภควตพูดแบบนี้ถึงกับทำให้เราตาโตด้วยความงุนงง" แต่พอได้เจอแมวของเพื่อนคนหนึ่ง จำได้ว่าเป็นแมวตัวใหญ่ พอเราไปเล่นแล้วรู้สึกแปลกใจ ทำไมแมวพันธุ์นี้ถึงขนร่วงน้อยจนขนาดเราแพ้นแมวยังสามารถทนได้ เลยถามว่านี่แมวพันธุ์อะไร เพื่อนก็บอกว่านี่คือแมวพันธุ์เมนคูน"

ด้วยเสน่ห์ทั้งความสง่างาม ขนาดตัวที่ใหญ่ และการร่วงของขนที่เป็นมิตรกับคนแพ้นแมว ทำให้คุณภควตเริ่มสนใจและหาข้อมูลเกี่ยวกับแมวพันธุ์นี้อย่างจริงจังในวันถัดมา และถัดจากนั้นไปอีกวันหนึ่งคุณภควตก็ตัดสินใจนำแมวเมนคูนจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย

"ตอนแรกผมไม่ได้ตั้งใจว่าจะนำเข้ามาทำฟาร์ม คิดเพียงแค่ว่าอยากเลี้ยงเล่นเฉยๆ พอเลี้ยงไปเรื่อยๆ ปรากฏว่ามีลูกออกมา ตอนนั้นก็ยังไม่คิดจะขาย แต่เมื่อเริ่มมีมากขึ้นเรื่อยๆ และเพื่อป้องกันการผสมกันเองในสายเลือดชิด เลยตัดสินใจขายออกไปและนี่เองเป็นจุดเริ่มต้นของการทำฟาร์ม"

เมื่อได้เริ่มต้นเลี้ยงและทำฟาร์มเมนคูนอย่างจริงจังแล้วในช่วงแรกคุณภควตได้ไปพูดคุยกับคนเลี้ยงแมวพันธุ์เมนคูนยุคแรกๆ อยู่เสมอเพราะสนใจคนที่เคยเลี้ยงมาก่อนว่ามีเคล็ดลับอย่างไร และเมื่อได้รู้จักกันเลยมีคนชวนไปร่วมงานแข่งขันประกวดแมวพันธุ์เมนคูน

"ตอนแรกผมบอกก่อนเลยว่าผมไม่เคยประกวดมาก่อนไม่รู้ต้องทำอะไรด้วยซ้ำ" คุณภควตหัวเราะอย่างอารมณ์ดี "โชคดีที่มีเพื่อนคอยช่วยแนะนำให้ พอไปประกวดปรากฏว่าเราได้อันดับสองของการประกวดแมว International division

award Asia Latin America และหลังจากนั้นก็ไปได้ประกวดอีกและได้รับรางวัลนี้อีก 2 ครั้ง กลายเป็นว่าเรามีแมว 3 ตัวที่ได้รางวัลในแต่ละปี ซึ่งเป็นสิ่งที่ประทับใจมาก"

แต่หลังจากที่ได้ผ่านสังเวียนงานประกวดมาหลายที่ คุณภควดีก็เริ่มรู้สึกถึงจุดอิ่มตัว เขาเริ่มรู้สึกว่าอยากลองเพาะพันธุ์และเลี้ยงแมวในรูปแบบลักษณะที่เขาชอบมากกว่าที่จะต้องเพาะพันธุ์แมวให้มีหน้าตาแบบเดียวกับที่กรรมการต้องการ

"ผมไม่ได้พัฒนาสายพันธุ์เพื่อนำมาขาย และไม่ได้ตั้งใจเพื่อนำมาประกวดด้วย ผมอยากพัฒนาสายพันธุ์เพื่ออยากเห็นแมวในอุดมคติของผมออกมา" คุณภควดีกล่าวถึงความตั้งใจในการปรับปรุงสายพันธุ์เมนคูนภายในฟาร์ม "เพราะการประกวดคือการที่กลุ่มคนกลุ่มหนึ่งคิดว่าลักษณะแมวแบบนี้คือลักษณะแมวที่ถูกต้อง หูกับตาต้องห่างกันเท่านั้น แต่ถ้าผมเห็นต่างละ ผมไม่ได้ชอบอย่างที่คุณชอบแบบนี้หมายความว่าผมคิดอย่างนั้นหรือหลังๆ ผมจึงไม่ค่อยประกวด เพราะผมมีความเห็นแตกต่างและถ้าให้ผมตามกระแสที่คนอื่นคิดว่าสวย ผมคิดว่าความคิดเห็นของเราคงสวนทางกัน เลยออกมาจากทางสายประกวดคิดว่า เพราะผมเป็นคนเลี้ยงแมว ผมอยากเลี้ยงแมวที่ผมคิดว่ามันสวย ทำไมผมต้องเลี้ยงแมวที่คนอื่นคิดว่าสวยด้วย"

ด้วยการปรับปรุงสายพันธุ์เมนคูนของทางฟาร์มบ้านอลังการ ทำให้เมนคูนที่มาจากฟาร์มแห่งนี้มีรูปแบบเฉพาะ โดยคุณภควดีบอกว่าสามารถจำแนกหลักๆ ได้ 3 แบบคือแบบหมาป่า แบบหมี และแบบสิงโต ตามลักษณะหน้าและขนที่แตกต่างกัน ซึ่งพอคุณภควดีใช้รูปของแต่ละแบบให้เราดู เราก็เข้าใจเพราะเมนคูนแต่ละสายนั้นมีหน้าตาคล้ายสัตว์แต่ละแบบจริงๆ

ด้วยความที่เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ ทำให้ฟาร์มบ้านอลังการเมนคูนไม่ได้เน้นต้องมีพ่อแม่แมวพันธุ์มาก หากแต่เน้นไปที่คุณภาพมากกว่า กลายเป็นฟาร์มที่จิวแต่แจ้ว โดยเฉพาะการจัดการในฟาร์มแมวเพื่อให้แมวภายในฟาร์มทุกตัวสะอาดและปลอดภัย

"เวลาผมเลี้ยงแมวเป็นฟาร์ม ผมเน้นเรื่องความสะอาด เรื่องโรค เราไม่สามารถปล่อยปละละเลยสิ่งเหล่านี้ได้ และฟาร์มผมไม่ได้เป็นฟาร์มใหญ่ ผมอยากให้ที่นี่เป็น

ฟาร์มขนาดเล็กแต่มีคุณภาพ และที่สำคัญคือผมไม่ได้ทำฟาร์มเป็นอาชีพ แต่ผมคิดว่าผมเลี้ยงแมวเป็นงานอดิเรกมากกว่า"

แม้ว่าตอนนี้ฟาร์มบ้านอสังการเมนคูจะเป็นฟาร์มแมวเมนคูอันดับต้นๆ ของประเทศไทย แต่กว่าคุณกวจะมาถึงจุดนี้ได้เขาก็ต้องเรียนรู้และลองผิดลองถูกมากมาย และที่สำคัญคือต้องทุ่มเทให้การเลี้ยงพวกเขาจริงๆ

"หลังจากที่เปิดเป็นฟาร์มแล้วเราต้องดูแลพวกเขาอยู่ตลอด" คุณกวเล่าชีวิตของเขาที่เปลี่ยนไปหลังเลี้ยงเมนคูให้เราฟัง "ผมไม่ได้ไปไหนเลยนะ ต้องอยู่ดูแลตลอด และที่สำคัญคือผมจะทำตลอดแมวทั้งหมดเอง และในช่วง 10 วันแรกผมจะตื่นทุก 2 ชั่วโมง เพื่อมาคว่ำมีแม่แมวทับลูกใหม่ ลูกกินนมพอหรือเปล่า"

ด้วยประสบการณ์การเลี้ยงเมนคูกว่า 9 ปี ทำให้คุณกวได้ตัดสินใจเปิดเว็บไซต์เพื่อบอกเล่าเรื่องราวและเคล็ดลับการเลี้ยงเมนคูให้กับคนเลี้ยงมือใหม่ได้รู้อีกด้วย

"ผมมีเว็บไซต์ที่บอกถึงเทคนิคการเลี้ยงเล็กน้อยๆ ที่มาจากประสบการณ์การเลี้ยงของผมให้คนที่เลี้ยงเมนคูได้มาศึกษา สิ่งที่ผมเคยผิดพลาดมาก่อน มีคนโทรมาปรึกษาผมเยอะ ผมเข้าใจถึงความรู้สึกของคนที่สูงเสียงแมว บางครั้งถ้ามีคนขอไปให้ผมช่วยทำคลอดผมก็ไปนะ บางครั้งก็สองผมยังช่วยเขาทำคลอดอยู่เลย"

ตลอดการสนทนากับเราคุณกวตอบกับเราเสมอว่าเขาไม่คิดว่าตัวเขาเป็นคนขายแมว ส่วนคนที่ซื้อแมวจากเขาเป็นลูกค้า เขาย้ำเสมอว่าสำหรับเขาแล้วคนเลี้ยงแมวถือว่าเป็นเพื่อน และพร้อมให้คำปรึกษาช่วยเหลือกันอยู่เสมอ และที่สำคัญคือเขายังคงไปเยี่ยมบ้านของแต่ละคนที่ซื้อแมวจากเขาไปอยู่เรื่อยๆ เพื่อคว่ำแมวแต่ละตัวนั้นเป็นอย่างไรบ้างแล้ว และได้แลกเปลี่ยนเรื่องราวดีๆ ระหว่างคนเลี้ยงแมวด้วยกันของแต่ละคนอีกด้วย

"ผมพยายามเป็นเพื่อนกับคนที่มาซื้อแมวของผมทุกคน ผมอยากเรียนรู้แนวคิดของแต่ละคน ผมไปเจอคนอื่นๆ เพื่อที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่แตกต่าง ผมบอกกับคนที่ซื้อแมวจากผมทุกคนเลยว่าอนุญาตไปเยี่ยมแมวนะ และไปเยี่ยมอยู่ตลอด ทุกครั้งที่ไปเยี่ยมบ้านเขาแล้วเห็นคนที่ซื้อแมวจากฟาร์มเราไปอยู่กับแมวอย่างมีความสุข..."

"แค่นี้ผมก็มีความสุขแล้ว"

THANK YOU

ขอขอบคุณ คุณหมอเปรม เจ้าของน้อง Simba และน้อง Pumbaa ที่เอื้อเฟื้อสถานที่และ
อำนวยความสะดวกสำหรับการถ่ายแบบลงในฉบับนี้

ขอขอบคุณน้อง Simba และน้อง Pumbaa แมวลูกผสมเมนคูนสุดน่ารักที่ร่วมมาเป็นแบบให้กับเราและ
ให้ความร่วมมือในการถ่ายตลอดทั้งวันเลย

ขอขอบคุณ คุณอร - ชญาลักษณ์ ธรรมศิริ สำหรับการต้อนรับและที่พักสุดประทับใจใน
โรงแรมเกตวา จังหวัดเชียงใหม่

ขอขอบคุณ คุณเด็ก - สันต์ทัศน์ กาญจธรรานนท์ สำหรับบทสนทนาและความรู้ดีๆ เกี่ยวกับแมวเมนคูนที่ทำให้เราได้รู้จัก
อีกแง่มุมหนึ่งของแมวพันธุ์นี้ที่ไม่เคยได้รู้มาก่อน

ขอขอบคุณ คุณกาน - ไพฑูรย์ มูลแสง เจ้าของน้องวอลเปเปอร์และทอฟฟี่ ที่มาร่วมเล่าและแบ่งปันประสบการณ์ดีๆ
ในชีวิตของคนเลี้ยงแมว รวมทั้งรอยยิ้มและเสียงหัวเราะตลอดการสัมภาษณ์ในวันนั้น

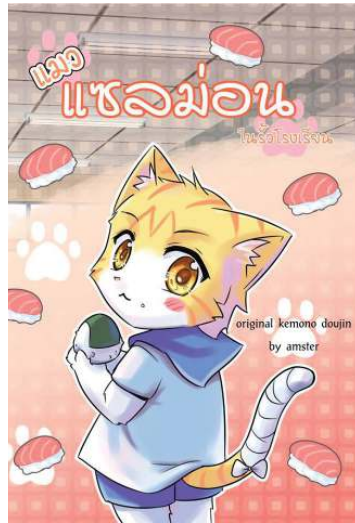
ขอขอบคุณ คุณนัท - ภคต อัสรวาโย เจ้าของฟาร์มบ้านอลังการเมนคูน ที่ถ่ายทอดประสบการณ์การทำฟาร์มและ
การประกวดแมว รวมไปถึงแง่คิดมุมมองชีวิตที่หลากหลายให้เราได้ฟังกัน

ขอขอบคุณทีมงานนักวาด พัดิน พัดิน และน้องไอซ์ ที่ช่วยกันสร้างสรรค์งานศิลปะดีๆ
ออกมาให้เราได้ชมกัน

และเหนือสิ่งอื่นใด ขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ยังคงติดตามกันมาจนถึงฉบับนี้

แมวแซลม่อน

ถ้าบอกว่ามีเพจไหนวาดแมวได้น่ารักน่าซึ้ง น่าหยิก น่าเคี้ยว คงไม่มีเพจไหนเกินเพจ "แมวแซลม่อน" นี่อีกแล้ว แมวแซลม่อนเป็นเพจของนักวาดการ์ตูนในนามปากกาว่า "Amster" บอกเล่าเรื่องราวของ "แซลม่อน" แมวสีส้มหน้าตาชวนกระโดดกอด ที่มาพร้อมกับผองเพื่อน (แมวๆ) ให้ติดตามเรื่องราวมากมาย โดยแซลม่อนนั้นมีต้นแบบมาจากแมวสีส้มจริงๆ ของนักวาดอีกด้วย ใครที่สนใจอยากอ่านการ์ตูนแมวที่ความน่ารักระดับโอเวอร์โหลดนี้สามารถติดตามได้ทั้งทางแฟนเพจเฟซบุ๊ก และเว็บอ่านการ์ตูนออนไลน์หน้าใหม่อย่างอุ๊คบีคอมิกส์กันได้เลย

<https://www.facebook.com/NekoSalmon/>
<http://www.ookbeecomics.com/manga-and-comics/detail-page/297>

แมวบิน

แค่ชื่อเพจก็อาจจะชวนงงแล้ว แต่ถ้าได้เห็นเหล่าแมวบินในเพจนี้คงจะทำให้งงยิ่งกว่า เพราะในปัจจุบันเราต่างเห็นคนวาดแมวส่วนใหญ่ให้ออกมาคูน่ารักน่าซึ้ง แต่นักวาดมากฝีมือนามปากกา Cotton Valent เจ้าของเพจแมวบินนี้คิดสวนกระแสด้วยการวาดแมวที่พูดได้เต็มปากว่าหลอนไปนะ น่ากลัวไปหรือเปล่า ถ้าเราเผลอมันจะฆ่าเราไหมเนี่ย ที่มาพร้อมเรื่องราวเป็นการ์ตูนสั้นๆ ที่ดูคลกแบบหม่นๆ ก็ยิ่งทำให้เหล่าแมวบินมีเสน่ห์อย่างบอกไม่ถูกขึ้นไปอีก โดยเมื่อประมาณปีที่แล้วเหล่าแมวบินเคยได้ไปเป็นกระตุ้แนะนำในเว็บบอร์ดพันทิพย์หมวดการ์ตูนแล้วด้วย แถมได้รับคะแนนโหวตอย่างล้นหลามจากชาวพันทิพย์อีกต่างหาก จนตอนนี้บางทีมองไปมองมาก็เริ่มไม่ค่อยแน่ใจแล้วว่าสรุปแล้วแมวบินมันน่ากลัวหรือน่ารักกันแน่เนี่ย

<https://www.facebook.com/MeawbinTheCreepyCat/>

“สายลมหนาว ทำให้เรารักความอบอุ่น
โลกที่กว้างใหญ่ภายนอก ทำให้เรารักพื้นที่เล็กๆ ที่พอดี”

DO IT FOR SOMEONE

เรื่อง : honeyhoneycake

Take 3 : Letter

เดือนที่ผ่านมาเพิ่งมีโอกาสได้จัดห้องใหม่ เก็บของของเอกสารมากมายที่วางเรียงรกรุกตาเป็นตังๆ ไม่รู้ว่าเวลาผ่านไปกี่สิบปีแล้ว กองกระดาษ หนังสือถึงได้มีมากมายขนาดนี้ คิดว่าน่าจะถึงเวลาที่จะต้องจัดการกับตึกกระดาษในห้องนี้ให้หายไปเสียที

เมื่อลงมือนั่งแยกเอกสารของครอบครัวก็บังเอิญไปเจอกับซองจดหมายเก่าๆ ของแม่และปะป๊า ด้วยความสงสัยจึงไม่พลาดที่จะเปิดอ่านเนื้อความข้างในนั้น เมื่อได้อ่านๆ ไปก็เกิดความรู้สึกหลงใหลไปกับจดหมายแต่ละฉบับ กระดาษแต่ละแผ่น มีตัวเขียนภาษาอังกฤษที่เขียนเรียงติดกันอย่างลื่นไหล ทำให้นึกสงสัยว่าในตอนนั้นแม่กับปะป๊าต้องรู้สึกถึงกันขนาดไหน ถึงได้มีจดหมายมากมายขนาดนี้ แต่ก็แปลกใจมากเท่าไรนัก เพราะแม่เคยเล่าว่าแม่กับปะป๊ายู่กันคนละทวีป นอกจากความรักของคนสองคน ความเชื่อมั่น และความเชื่อใจแล้ว พวกเขา มีจดหมายที่เปรียบเสมือนการแซทของพวกเราในทุกวันนี้

ระยะทางกว่า 8,000 กิโลเมตร ระหว่างออสเตรเลียกับไทยมันช่างห่างไกล จดหมายจึงเปรียบเสมือนสื่อกลางเดียวที่เชื่อมพวกท่านเข้าด้วยกัน แม่จึงเขียนจดหมายบอกเล่าความรู้สึกและเรื่องราวในทุกๆ วันผ่านลงกระดาษเพื่อส่งให้ปะป๊าในทุกๆ วัน

แม่เคยเล่าให้ฟังว่าเจอปะป๊าครั้งแรกที่ทะเลภูเก็ท ปะป๊าเป็นฝรั่งผิวขาว ตาสีฟ้า ชาวออสเตรเลียที่เผณูมาพักร้อนที่เมืองไทย การพบกันบนชายหาดกับเหตุการณ์บังเอิญที่เชื่อว่าพระเจ้าได้ขีดเส้นไว้ให้แม่กับปะป๊าได้พบกันอีกหลายครั้ง ก่อนที่ปะป๊าจะบินกลับประเทศและแม่เองก็ต้องกลับบ้านที่อยู่ซาเซ่นกัน แม่บอกว่าไม่คิดว่าปะป๊าจะตามแม่มาอยู่ซาเซ่น ได้มาพบคุณตากับคุณยาย น่าแปลกที่ปะป๊าเจอแม่ในเวลาเพียงไม่กี่อาทิตย์แต่พวกเขาารู้สึกถึงกันมาก ก่อนที่ปะป๊าจะกลับประเทศ ปะป๊าได้บอกกับแม่ว่าจะกลับมาหาแม่อีกครั้ง ไม่ว่าอย่างไรก็จะกลับมา

แม่รอปะป๊ากลับมาหาอีกครั้งด้วยความเชื่อมั่น พร้อม กับเขียนจดหมายส่งไปหาปะป๊าทุกวัน ปะป๊าเองก็เล่าว่าในทุกๆ เช้าเขาจะได้รับจดหมายจากแม่ มันเป็นเช้าที่น่าตื่นเต้นของเขาว่าวันนี้แม่จะเขียนอะไรมา วันนี้จะมีจดหมายส่งถึงเขาไหม บางวันแม่ก็เขียนแค่ประโยคเดียวสั้นๆ แต่ก็ทำให้ปะป๊าอึดไม่หุบไปตลอดทั้งวัน แม่เป็นเหมือนกำลังใจในทุกๆ วันของปะป๊าให้มีแรงในการทำงาน แต่ในระหว่างนั้นปะป๊ากับแม่ต่างก็ทำหน้าที่ของตัวเองจนถึงวันที่ทุกอย่างเทียบพร้อมที่จะใช้ชีวิตด้วยกัน และในที่สุดวันนั้นก็มาถึง การเอาใจใส่ บวกกับความเสมอต้นเสมอปลายของปะป๊า ทำให้เราเชื่อว่าแม่เป็นผู้หญิงที่โชคดีมากถึงมากที่สุดจริงๆ

จากความสำเร็จของปะป๊าและแม่ เมื่อเวลาได้เดินทางมาถึงยุคสมัยนี้แล้วเชื่อว่าคงมีน้อยคนเหลือเกินที่จะย้อนไปนั่งเขียนจดหมายหากันเหมือนเมื่อ 20 ปีก่อน แต่นั่นก็ทำให้การเขียนจดหมาย การส่งไปสการ์ค์ให้กันจึงกลายเป็นสิ่งที่มีความพิเศษกว่าที่เคย การที่คนคนหนึ่งสละเวลานั่งเขียนความรู้สึก เลือกไปสการ์ค์ และส่งถึงคนอีกคนคงไม่ใช่เรื่องที่สะดวกมากในยุคนี้ พวกเราใช้มือถือหากใช้โซเชียลเน็ตเวิร์ก ยังง่ายและไวกว่ามากเสียอีก แต่เราก็กังเชื่อว่าความรู้สึกของผู้รับที่ได้เปิดซองจดหมายและอ่านเรื่องราวที่ถูกเขียนไว้อย่างคิ่่นยังคงเค็มไปด้วยความรู้สึกและความพิเศษ ซึ่งมีความแตกต่างจากการอ่านข้อความที่แจ้งเตือนเข้ามาอย่างแน่นอน คอลัมน์ Do It For Someone ฉบับนี้จึงได้นำเรื่องราวของจดหมายจากคนใกล้ตัวมาให้นักอ่านได้คิดถึงใครสักคนหนึ่ง คนที่เราอยากจะสารภาพความรู้สึกดีๆ ความรู้สึกผิดที่ค้างคา คนที่เราอยากขอโทษ หรืออยากส่งความรู้สึกดีๆ แล้วมาลองเขียนความรู้สึกที่อยากส่งถึงเหล่านั้นผ่านบนหน้ากระดาษหรือไปสการ์ค์ แม้ว่าอาจจะเชื่องช้ากว่าวิธีอื่นที่มีอยู่ในขณะนี้ แต่เชื่อว่าความรู้สึกที่ได้ส่งออกไปนั้นจะละมุนละไม

และทำให้คนรับสามารถยิ้มออกมาได้อย่างแน่นอน

h

A JOURNEY WITHOUT A MAP

เรื่อง : Little Lion Man

ทะเลสาบทั้ง 5

เช้าวันใหม่อากาศแจ่มใส ตื่นมาพร้อมกับแดดอ่อนๆ เหมาะกับวันสบายๆ ...ซะที่ไหนกันเล่า !

นี่เป็นเช้าที่เร่ร่อนมาก ตื่นแต่เช้า เอน้ำล้างหน้าเปลี่ยนชุด หน้าสด วันนี้เรามีนัดกับชินคันเซ็นแต่เช้า โชคดีที่เมื่อวานแวนมาซื้อตั๋วล่วงหน้าไว้ก่อนแล้ว ไม่งั้นต้องตื่นเช้ากว่านี้อีกแน่ (ตัวเราเป็นคนแพ้การตื่นเช้า แต่คิดแค่นี้ผู้ตายนะ)

ตั๋วรถไฟจะมี 2 แบบ คือแบบ reserved และแบบ non-reserved ซึ่งแบบแรกจะต้องเสียเงินค่าจองที่นั่งแพงกว่า เราเลือกแบบที่ 2 เวลาไปถึงสถานีแล้วต้องคุยที่ป้ายด้วยว่า non-reserved ไปกี่ที่เท่าไรบ้าง ไปชำระรังไคยีนไปตลอดทางนะ ปลายทางของเราในวันนี้คือเมือง Shizuoka จากสถานี Shin-osaka เพื่อไปรับรถเช่าที่จองไว้และขับต่อไปถึงเมือง Yamanashi ที่มีภูเขาไฟฟูจินั่นเอง ใช้เวลาประมาณ 2-3 ชั่วโมงก็มาถึง สถานีที่รับรถของเราไม่ไกลจากสถานี เดินไม่กี่นาทีก็ถึง รถค่อนข้างใหม่และสภาพดีมาก หลังจากหาอะไรรองท้องจาก 7-11 ก็ได้เวลามุ่งหน้าไปหาฟูจิซัง

การขับรถเที่ยวที่นี่ไม่ยากอย่างที่คิด อย่างแรกเลยคือรถที่นี้พวงมาลัยด้านเดียวกับบ้านเรา ไม่ต้องเสียเวลาปรับตัว อย่างที่สองคือ ระบบ GPS ที่ดีกว่าบ้านเรามากถึงมากที่สุด แนะนำให้เลือกคันที่มีภาษาอังกฤษด้วยตอนจอง ไม่งั้นแทบจะทำอะไรไม่ได้เลย ใช้งานง่ายมากแค่พิมพ์เบอร์โทรศัพท์ที่สถานที่ที่จะไปแค่นั้น ขึ้นทางด่วนก็จะบอกทาง บอกจุดพักรถ พร้อมทั้งคำนวณค่าใช้จ่ายและบอกว่าเราต้องอยู่เลนไหน เป็น GPS ที่ไฮโซมาก แต่ก็ขอเตือนว่าบางทีมันก็พาเราไปไม่ถึงที่หากไม่ใช่สถานที่สำคัญ เช่น งานเทศกาลที่มีแค่บางช่วงมันจะพาเราไปบริเวณใกล้ๆ หลังจากนั้นอาจจะต้องถามทางหรือใช้ Google Map ช่วยต่อ ถนนที่ญี่ปุ่นค่อนข้างดี ไม่มีหลุมไม่มีบ่อ ขับสบาย จากเมือง Shizuoka เราขึ้น Tomei Express Way ยิงยาวไปเลย เรามีแผนจะแวะงานเทศกาล Shibazakura ที่แถวฟูจิ และทะเลสาบทั้ง 5 ที่โอมล้อมภูเขาไว้ก่อนจะเข้าที่พัก แน่่อนว่าตามสไตล์เราต้องมีหลงทางบ้างนิดหน่อยเป็นเรื่องปกติ

วันนี้มันเป็นอีกวันที่โชคดี ฟาเปิดสวยาม เห็นภูเขาไฟฟูจิตั้งแต่เริ่มขับรถ สำเร็จไปอีกหนึ่งภารกิจ และแล้วเราก็มาถึงสี่แยกคอกชิบะซากุระตัดกับสี่ฟาของท้องฟ้าและภูเขาได้อย่างดีมาก ภายในงานมีของกินเล่นและของกินจริงจางขายมากมาย เราลองชิมซอฟฟครีมรสเชอร์รี่ ซึ่งรสชาติเหมือนยาแก้ไอเสบที่โดนแม่บังคับให้กินตอนเด็กมาก แต่ซื้อมาแล้วก็เสียดาย ต้องกลักรลื่นผืนถนนกินให้มันหมดก่อนมาถึงเราได้ขับผ่าน Dog Garden เป็นสถานที่ให้เหล่าคนรักสุนัขมารวมกัน มีกิจกรรมต่างๆ เช่น ขายของ เล่นโยคะ และมีสนามให้น้องหมาวิ่งเล่น อากาศบริเวณภูเขาที่เย็นสบาย รู้เลยว่าน้องหมาที่นี้คงมีความสุขน่าดู ถ้าบ้านเราเป็นแบบนี้ได้ก็คงจะดี

ภูเขาไฟฟูจิอยู่ในเขตจังหวัด Yamanashi มี 5 ทะเลสาบชื่อดังล้อมรอบ คราวนี้เราขับรถเองเลยสามารถแวะได้ทุกที่เลย ระหว่างทางมีป้ายบอกอย่างชัดเจน จากเทศบาล Shibazakura จะผ่านทะเลสาบ Motosuko เป็นที่แรก บรรยากาศเงียบๆ สบายๆ แทบไม่มีคนเลย เขามีบริการกีฬาทางน้ำและถีบเรือเปิดด้วย ต่อจากนั้นมาที่ทะเลสาบ Shojiko ซึ่งไม่ค่อยมีอะไรเท่าไร แต่คนญี่ปุ่นชอบมาตกปลาที่นี่ ไปต่อกันที่ทะเลสาบ Saiko ก็ค่อนข้างเงียบสงบเช่นกัน ที่พิเศษคือสามารถมองเห็นวิวภูเขาสองลูกติดกันโดยมีภูเขาไฟฟูจิอยู่ตรงกลางได้ ส่วนทะเลสาบ Kawaguchiko เป็นทะเลสาบที่โด่งดังที่สุด มีโรงแรมสวยติดทะเลสาบมากมาย และเราก็จะพักที่นี่เช่นกัน ส่วนทะเลสาบสุดท้ายคือ Yamanakako มีขนาดใหญ่ที่สุด และค่อนข้างจะวุ่นวาย ไม่ค่อยประทับใจเราเท่าไร

ไหนๆ ก็มาแถบฟูจิแล้ว ขออินเทรนด์คนนอนเร็วกับเค้าบ้าง เราเลือกโรงแรมติดทะเลสาบนอนเรือทาฮามิแช

ออนเซ็น (บ่อน้ำร้อน) อย่างสบายใจ ห้องไม่ได้กว้างมาก แต่ก็เพียงพอสำหรับการนอนพักผ่อน 1 คืน 3 คน ห้องน้ำอาจะออกแนวสมัยเก่าบ้าง แต่ความสะอาดไม่มีที่ติเปิดประตูออกไปที่ระเบียงวิวนี้พูดเลยว่ากินขาดขนาดว่าคนน้ำร้อนใส่มาากินก็ฟินแล้วละ

ออนเซ็นที่โรงแรมของเราเค้าจะแยกหญิง-ชาย เราโชคดีว่ากลางคืนเค้าจะให้ผู้หญิงแช่ด้านบน สามารถเห็นวิวฟูจิ แต่เราม่ัวแต่หาของกินเพลิน กว่าจะได้ไปใช้ก็มีคนแล้ว โชคดีว่าแทบไม่มีคน ไม่ต้องอายุใคร มุมไหนมุมมัน แช่แล้วรู้สึกว๊ากล้ามน้ำร้อนเย็นทุกอย่างผ่อนคลาย นี่คือการพักผ่อนที่แท้จริง กลับห้องก็หลับสบายถึงเช้าเลย

เช้าวันถัดมา หลังจากเช็คเอาท์เรามีแผนจะไปศาลเจ้า Arakura Sengen Shrine ซึ่งมีเจดีย์ Chureito ที่จะเห็นวิวฟูจิชัดเจนๆ ตา อาจจะคุ้นๆ จากภาพเจดีย์ที่อยู่ข้างฟูจิซัง ทางไปไม่ยาก แคใส่เบอร์โทรศัพท์ลงไปตามเคม ก็พาเราไปถึงที่เลย แต่ตอนนี้ก็ต้องเดินขึ้นเขากันบ้างละ แต่ทางดีไม่ต้องห่วย เสียหาย

ว่าคราวนี้มีเวลาไม่มาก ไว้คราวหน้าจะมาลงป็นสักหน่อย
เรามีแผนจะไปเมือง Gotemba เพื่อจะไป outlet นั่นเอง
ระหว่างทางวิวสวยมากๆ เมื่อมาถึงแถว outlet รถติดมากๆ
ทุกคนคงมีแผนจะมาที่นี่เช่นกัน ที่นี่มีหลายแบรนด์ให้เลือก
ไม่ว่าจะเป็น Ralph Lauren Nike Addidas Lego และอื่นๆ แต่
ถ้าถามว่าราคาถูกมากไหม อาจจะไม่ได้ถูกเท่ายุโรปนะ
แต่ Gundam ค่อนข้างถูกเลยแหละ ใครชอบต่อหุ่นมาซื้อที่
นี้ได้เลย

เสร็จจากการช้อปปิ้ง เราก็มุ่งหน้าสู่โตเกียวใช้เวลา
ประมาณ 1.30 ชั่วโมง วิวดีอีกแล้วจะบอกว่าการขับรถเที่ยว
ที่ญี่ปุ่นค่อนข้างสะดวกสบายเลยทีเดียว ถนนหนทางค่อนข้างดี
ไม่มีหลุมบ่อเลย เมื่อมาถึงโตเกียวความวุ่นวายก็บังเกิด ถนน
มีหลายเลนหลายชั้นมาก ขับตาม GPS อย่างเดียว

ที่พักที่นี่ก็ใช้บริการ airbnb เช่นเดียวกับที่โอซาก้า host คนนี้
ดีมาก มารอรับเราเลย (GPS แอปพาไปมันสะดวกหน่อย) ห้องพัก

ดีมาก มีห้องครัวแยกด้วย host ชื้อขนมมาฝาก พาไปกิน
ข้าว ห้างร้านอร่อยๆ มาแนะนำตลอด โดยที่พักอยู่แถว Minowa
ใกล้ๆ กับย่าน Ueno Tokyo Skytree Asakusa

แถวที่พักมีร้านเทมปุระชื่อดังที่เปิดมาหลายชั่วอายุคน ชื่อ
Iseya ขนาดมาก่อนเวลาร้านเปิดก็ต้องต่อคิวเลย ราคาค่อนข้าง
สูงแต่เมื่อเทียบกับคุณภาพที่ได้ก็โอเคเลยนะ 🍣

โรคหวัด ของฟากจากลมหนาว

ปลายปีนี้ทุกคนที่รอคอยลมหนาวเข้ามา อาจจะต้องผิดหวังไปบ้าง เพราะกว่าจะเริ่มหนาวก็เกือบถึงคริสต์มาสกันเสียแล้ว และแน่นอนว่าสำหรับคนเลี้ยงสุนัขแล้ว สิ่งมาพร้อมลมหนาวย่อมไม่ใช่ ซานตาครอส แต่จะเป็นการที่เจ้า 4 ขาสุนัขนั้นอาจจะเริ่มมีน้ำมูกไหลหรือไม่สบายจากภาวะอากาศเปลี่ยนแปลงหรือเรียกง่าย ๆ ว่าน้องหมาเป็นหวัดนั่นเอง

ในต่างประเทศเขาเรียกโรคหวัดว่า "Flu" ในสุนัขจึงมีชื่อโรคว่า "Dog Flu" เช่นกัน แต่โรคนี้ที่สุนัขเป็นสัตว์ที่แข็งแรงและอดทน ดังนั้นจึงไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับโรคนี้ซักเท่าไร ในสุนัขปกติจะมีภูมิคุ้มกันที่สามารถกำจัดไวรัสไข้หวัดไปได้ บางตัวไม่แสดงอาการถึงอาการเลยก็ยังมี (ประมาณร้อยละ 20 จะไม่แสดงอาการ) โดยเชื้อที่เคยมีการค้นพบในสุนัขคือ H3N8 virus และ H3N2 virus ซึ่งบางคนเชื่อว่าการพัฒนามาจากเชื้อหวัดในม้าและในไก่

ส่วนอาการที่แสดงออกมาในโรคหวัดสุนัขนั้นมีความคล้ายคลึงกับหวัดในเจ้าของสุนัขดังนี้

1. มีไข้ เนื่องจากได้รับเชื้อไวรัสซึ่งเป็นสิ่งแปลกปลอมเข้ามาในร่างกาย ร่างกายและระบบภูมิคุ้มกันก็จะปรับอุณหภูมิ

ตัวเองให้สูงขึ้นเพื่อให้ไวรัสซึ่งเป็นโปรตีนเสียสภาพไป แต่ถ้าร่างกายเพิ่มอุณหภูมิมากเกินไปจะส่งผลเสียย้อนกลับแทน เพราะร่างกายทั้งตัวของสุนัขก็คือโปรตีนเช่นกัน แม้ว่าอาจจะมีปณิธานอยู่บ้าง แต่โปรตีนในร่างกายส่วนใหญ่ก็จะเสียสภาพตามไวรัสหรือสิ่งแปลกปลอมนั้นไป ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุที่เราต้องลดไข้บ้างตามที่จำเป็นเพราะร่างกายจะทนไม่ไหวนั่นเอง

2. น้ำมูกไหลและไอ อาการทั้ง 2 นี้ เป็นขบวนการกำจัดเชื้อออกจากร่างกาย โดยที่ถ้ามีสิ่งแปลกปลอมเข้ามาในระบบทางเดินหายใจ ก็จะมีการหลั่งสารต่างๆ ออกมา และพยายามขับออกมาทางจมูกและปาก แต่ถ้าสุนัขไอบ่อยและอาจทำให้ร่างกายรับสภาพการไอไม่ไหวก็ควรจะให้กินยาเพื่อบรรเทาอาการไอที่มากจนทำร้ายร่างกายเอง

อย่างที่กล่าวไปข้างต้น อาการทั้ง 2 อย่างนี้ไม่สามารถทำให้สุนัขที่มีสุขภาพปกติเสียชีวิตได้ เพราะภูมิคุ้มกันร่างกายสามารถเอาชนะได้ แต่ในสุนัขบางตัวที่ภูมิคุ้มกันไม่ดีพออาจจะเกิดการติดเชื้อแทรกซ้อน เชื้อที่ตัวคือแบคทีเรีย ทำให้ร่างกายต้องสู้กับเชื้อ 2 ชนิดพร้อมๆ กัน และอาการที่ตามมา คือ ปอดอักเสบ ปอดบวม ปอดชื้น อันนี้แล้วแต่การแปลของแต่ละคน แต่ในศัพท์การแพทย์เรียกว่า "Pneumonia" ซึ่งอาการจะรุนแรงกว่าการติดเชื้อหวัดมากกว่าปกติ เพราะมีการอักเสบในส่วนที่ใช้หายใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สุดของร่างกาย จึงทำให้สุนัขมีอัตราการเสียชีวิตสูงขึ้นนั่นเอง

การรักษาและการป้องกันสามารถทำได้ง่ายๆ เพราะการติดเชื้อเกิดจากการสัมผัสเอาสิ่งคัดหลั่ง เช่น น้ำมูก ละอองจากการจาม เข้ามาในระบบทางเดินหายใจ เพราะฉะนั้นถ้าพบสุนัขที่เลี้ยงตัวไหนที่คาดว่าจะป่วยโรคนี้แนะนำให้พาสุนัขไปตรวจร่างกาย เพื่อประเมินความรุนแรงกับสัตวแพทย์ และแยกเลี้ยงกับตัวอื่นๆ ห้ามพาไปแพร่เชื้อนอกบ้าน รวมไปถึงทำความสะอาดบริเวณที่สุนัขอยู่ร่วมด้วย โดยปกติแล้วเชื้อไวรัสนี้อยู่ในสิ่งแวดล้อมได้ประมาณ 2 วัน อยู่ในเสื้อผ้าได้ 1 วัน และอยู่ในมือเจ้าของได้ 12 ชั่วโมง

ในปัจจุบันยังไม่มีประเทศไหนออกมาบอกว่าควรทำวัคซีนโรคหวัดให้สุนัขทุกตัว เพราะไม่มีความจำเป็น แต่ในสุนัขที่อยู่ในที่แออัด ซึ่งเสี่ยงต่อการแพร่กระจายและภูมิคุ้มกันต่ำ อาจพิจารณาให้วัคซีนร่วมกับวัคซีนอื่นๆ ด้วย **h**

ADAPTIL™

The secret to happy dogs

อะแด็ปทิล เพิ่มความสุข
ลดความหวาดกลัวในสุนัขทุกวัย

กรณีที่ใช้อะแด็ปทิล

- เมื่อรับลูกสุนัขใหม่ในบ้าน
- เมื่อมีสมาชิกใหม่ในบ้าน
- เมื่อถูกจำกัดพื้นที่
- เมื่อต้องอยู่บ้านตามลำพัง
- เมื่อมีเสียงดัง เช่น จุดพลุ ไฟรั้ง
- เมื่อต้องเดินทาง
- เมื่อต้องเข้าคอร์สฝึก/สังคม
- เมื่อไปพบสัตวแพทย์
- เมื่อกลับจากพักพื้นที่โรงพยาบาลสัตว์
- เมื่ออายุมาก

จัดทำโดย บริษัท เบสท์อะโกร คอมพานี จำกัด

1/7 หมู่ 19 ถนนกาญจนาภิเษก แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ 10170

โทร. 02-885-6885 โทรสาร. 02-885-9559

รู้หรือไม่ พยาธิหนอนหัวใจตัวเดียว ทำให้น้องแมวตายได้

หลายๆ ท่านอาจจะไม่ทราบว่า น้องแมวก็ตกพยาธิหนอนหัวใจได้ และพยาธิหัวใจก็เป็นภัยอันตรายอย่างร้ายแรงมากต่อน้องแมวว่ากันว่าหากน้องแมวก็ตกพยาธิหนอนหัวใจเพียงตัวเดียวก็อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้น้องแมวตายได้กันได้เลย

ตัวการของปัญหานี้ คือ "ยุง" เมื่อยุงหนึ่งตัวไปกัดน้องหมาหรือน้องแมวที่ติดพยาธิหนอนหัวใจ ก็จะถูกเลือดที่มีตัวอ่อนพยาธิมา และเมื่อยุงตัวนั้นไปกัดน้องหมาหรือน้องแมวตัวอื่นๆ ก็จะทำให้สัตว์เลี้ยงตัวอื่นๆ ติดพยาธิหนอนหัวใจได้

อาการของโรคพยาธิหนอนหัวใจในแมว มีได้ทั้งแบบเรื้อรังและเฉียบพลัน แบบเรื้อรังจะพบว่าแมวมีอาการไอเรื้อรัง หอบ เหนื่อยง่าย หายใจลำบาก น้ำหนักตัวลด อ่อนแรง เบื่ออาหาร แต่หากเกิดแบบเฉียบพลัน มักจะแสดงออกทางระบบทางเดินหายใจ น้องแมวจะมีอาการภาวะปอดอักเสบรุนแรง หายใจลำบาก ไอรุนแรง อาเจียน หัวใจอ่อนแรง ชัก และเสียชีวิตอย่างเฉียบพลัน

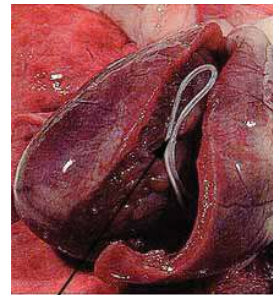
ในเมืองไทยมีรายงานทางวิชาการสำรวจการติดพยาธิหนอนหัวใจในแมวที่มีเจ้าของในเขตมินบุรี พบว่า 1 ใน 10 ตัวของแมวที่เข้ารับการตรวจเลือดให้ผลบวกต่อการตรวจพบพยาธิหนอนหัวใจ (HW Antibody Test)¹ ซึ่งในกลุ่มนั้นไม่ได้ทำการป้องกันพยาธิหนอนหัวใจให้กับแมวมาก่อนเลย

ปัจจุบันยังไม่มียารักษาแมวป่วยโรคจากพยาธิหนอนหัวใจที่ได้ผลดีและปลอดภัย ดังนั้นทาง American Heartworm Society ซึ่งเป็นสมาคมที่วิจัยเกี่ยวกับพยาธิหนอนหัวใจโดยเฉพาะจึงให้คำแนะนำว่า **"วิธีที่ดีที่สุดคือการป้องกันพยาธิหนอนหัวใจให้กับแมวเป็นประจำทุกเดือน"**²

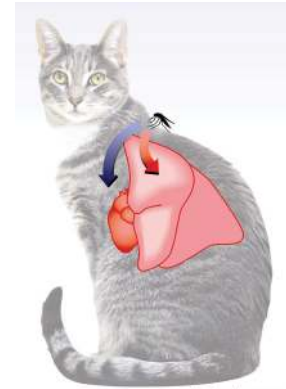
“กฎสำคัญคือการป้องกันพยาธิหนอนหัวใจให้กับแมวเป็นประจำทุกเดือน”

คำถามถัดมาคือจะป้องกันอย่างไรให้ได้ผล โชคดีที่ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์ที่ใช้ป้องกันพยาธิหนอนหัวใจในแมวได้ ที่ใช้ง่ายและสะดวกโดยเป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบยาหยดหลัง ซึ่งสะดวกใช้มากๆ เพียงหยดเดือนละครั้ง ตัวยาจะซึมผ่านผิวหนังเข้าสู่กระแสเลือด เมื่อมีขุมมากที่ตัวน้องแมว ยาที่อยู่ในกระแสเลือดจะฆ่าตัวอ่อนพยาธิ จึงเป็นการตัดวงจรชีวิตของพยาธิหนอนหัวใจในตัวแมวไม่ให้เจริญเป็นตัวเต็มวัยได้ และนอกจากช่วยป้องกันพยาธิหนอนหัวใจแล้ว ตัวยายังช่วยในการรักษาและป้องกันหมัด ไรหู พยาธิปากขอ และพยาธิไส้เดือนอีกด้วย

แน่นอนว่าน้องแมวที่เลี้ยงแบบทั้งอยู่ในบ้านและนอกบ้าน (Indoor & Outdoor) จะมีความเสี่ยงต่อการติดพยาธิหนอนหัวใจมากกว่าน้องแมวที่เลี้ยงแต่ในบ้าน (Indoor) แต่เนื่องจากพยาธิหนอนหัวใจมีขุมเป็นพาหะ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเลี้ยงในบ้านหรือนอกบ้าน ถ้าเพียงแค่บังเอิญมีขุมตัวที่เป็นพาหะไปกัดน้องแมวของเราเราก็ติดได้ไม่ว่าจะเป็นตัวที่เลี้ยงในบ้านหรือนอกบ้านก็ตาม ดังนั้นได้โปรดอย่าลืมว่า...พยาธิหนอนหัวใจเพียงแค่ตัวเดียวก็ทำให้น้องแมวตายได้ เพราะฉะนั้นป้องกันไว้ดีกว่าเสียใจทีหลังนะ

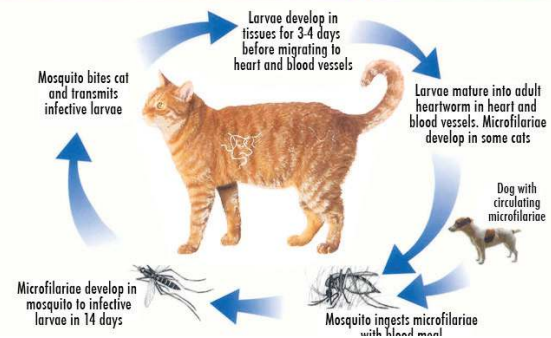

Single Adult Heartworm
Few heartworms are generally found in infected cats' hearts

Heartworm Lifecycle

Prepatent Period:
7-8 months

เอกสารอ้างอิง

1. 2014 Detection of Heartworm Infection in Owned cats in NongChok, Bangkok, Thailand. VPAT Regional Veterinary Congress, Bangkok, Thailand.
2. 2014 Summary of the Current Feline Guidelines for the Prevention, Diagnosis, and Management of Heartworm (*Dirofilaria immitis*) Infection in Cats. Prepared for and approved by the Executive Board of the American Heartworm Society. 🐾

พยาธิหนอนหัวใจเพียงตัวเดียว อาจทำให้น้องแมว **ตายได้**

“ป้องกันวันนี้ ก่อนที่จะ**สายเกินแก้!**”

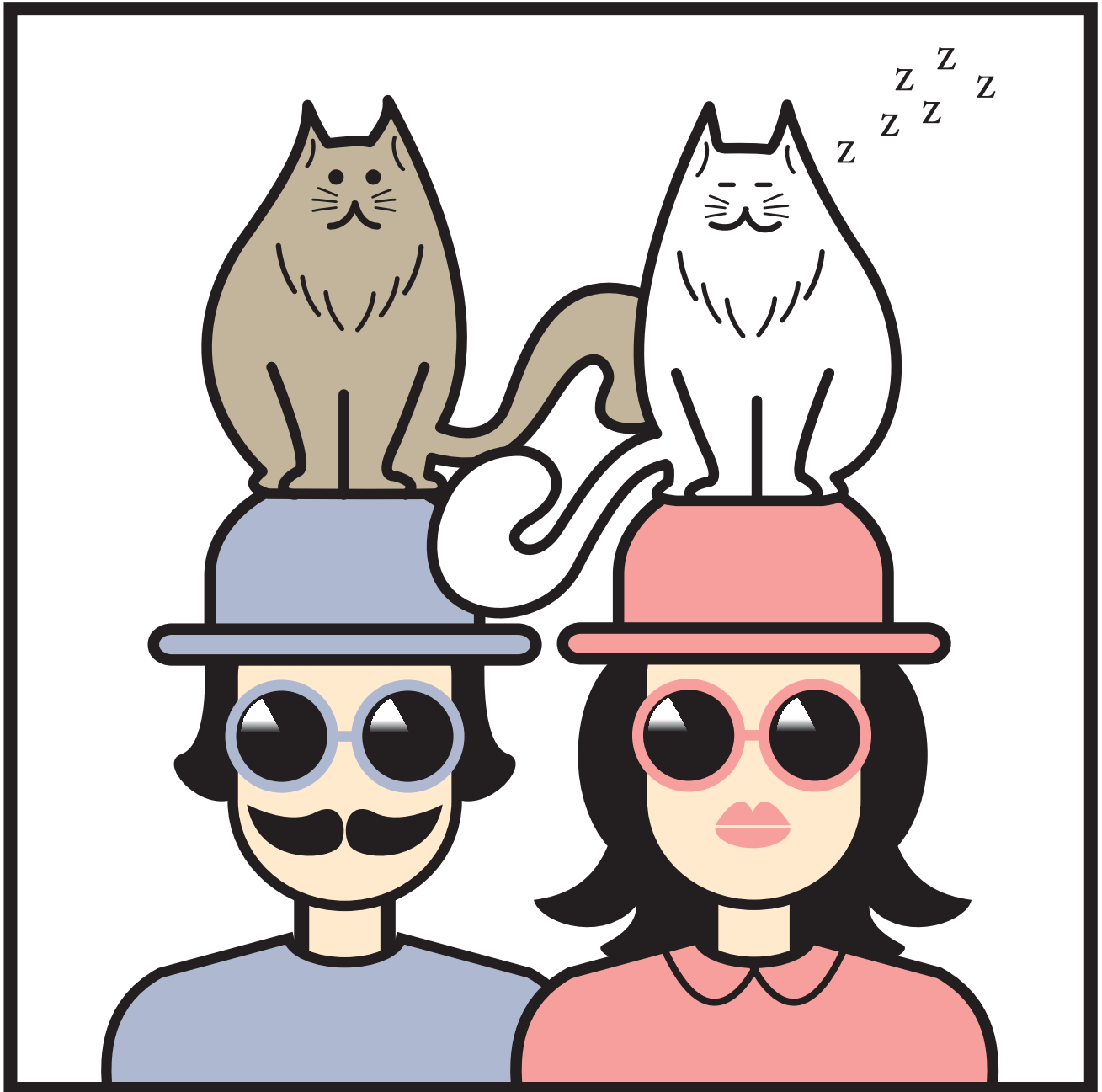
The
revolution
of Cat Care

รู้ไว้ไม่ว่า

เรื่อง : Tito

ภาพประกอบ : Ton Krisana

11 เรื่องจริงเกี่ยวกับแมวและเจ้าของแมว

1. แมวเป็นสัตว์ที่บังคับ ชัดขึ้น ผื่นไวยาก โดยเฉพาะเวลาที่แมวอ้วนแล้วเจ้าของอยากชวนแมวให้มาออกกำลังกาย แมวก็มักจะหันหน้ามาแล้วออกกำลังกายด้วยปากว่า เหม่วววววว (แล้วก็หันไปไม่สนใจเราอีก)
2. แมวส่วนใหญ่ใช้เวลาหมดไปกับการนอน มีการประมาณว่า ช่วงเวลา 2 ใน 3 ของวัน คือช่วงเวลาที่แมวนอน แสดงว่า ถ้าแมวมียุ 12 ปี เจ้าของจะมีเวลาเล่นด้วยกันแค่ 4 ปีเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าอยากเล่นด้วยกันไปอีกนานๆ ชัก 20 ปี อาจจะต้องดูแลให้แมวมียุยืนถึง 60 ปีเลยทีเดียว
3. ปลายอวัยวะเพศของแมวตัวผู้ นั้น "มีหนาม" คาดเดากันว่าเพื่อช่วยป้องกันไม่ให้หลุคขณะกำลังร่วมรักกันอยู่ ทั้งยังเป็นการช่วยกระตุ้นอารมณ์ของแมวตัวเมียได้อีกด้วย แต่หนามนั้นจะเริ่มหายไปภายหลังการทำหมันตัวผู้ไปได้ซักระยะหนึ่งแล้ว
4. คนที่จะป้อนยาแมวด้วยยาน้ำ ต้องเป็นคนที่ใจแข็งและใจเย็นมากๆ เพราะแมวจะชอบพ่นน้ำลายใส่ ทำน้ำลายพ่นปากให้ดูน่ากลัว เพื่อหนีการป้อนยาที่แมวไม่ชอบเอาเสียเลย
5. แมวที่มีการศึกษา หรือถูกแม่แมวเลี้ยงมาดี เวลาหนีบหรือจับบริเวณหนังคอด้านหลังแล้ว แมวจะนิ่ง และบางตัวก็ยืนอยู่กับที่ได้เป็นนาทีเลย
6. แมวเป็นสัตว์ที่น่าสงสารในวงการสัตวแพทย์ เพราะมีไวรัสบางโรคที่ยังไม่มีวัคซีน บางโรครักษาไม่ได้แม้จะวินิจฉัยได้ ทำได้เพียงพองอาการ ดังนั้นเจ้าของไม่ควรปล่อยให้แมวไปเดินเล่นนอกบ้าน แล้วกลับมาตอนตีสองนะครับ
7. ความเป็นศิลปินของแมวมีสูงยิ่งนัก แมวได้ยินเราพูดแน่ๆ แมวหูดีกว่าสุนัข เพียงแต่แมวจะไม่สนใจเสียงที่เราเรียก หรือเสียงที่เราพยายามทำให้แมวสนใจเรา จนกว่าเราจะไม่สนใจแมว งงไหมครับ?
8. เว้นไว้ (เพราะคนเขียนเริ่มมีอารมณ์ศิลปินตามแมวแล้ว)
9. มีงานวิจัยว่า คนที่เป็นเจ้าของแมวจะเริ่มทำตัวเหมือนแมวขึ้นไปเรื่อยๆ เช่น รักสันโดษ มีอารมณ์ศิลปิน ไม่ค่อยสนใจสิ่งแวดล้อม และไม่แน่ใจว่าจะลูกลามไปถึงขั้นมีหนามที่อวัยวะเพศด้วยหรือไม่
10. ผู้หญิงที่เลี้ยงแมวมักมีนิสัยเหมือนแมว เช่น เอาแต่ใจ หงุดหงิดง่าย หรือมีออราพลังงานบางอย่าง แต่ถ้าเป็นผู้ชายมักเป็นคนที่เรียบร้อย รักสะอาด จนคนอื่นมองว่าเป็น เป็น เป็น ก็เหมือนแมวนั้นแหละ
11. หมอที่รักแมวบางคนไม่เลี้ยงแมว บางคนแพ้นแมว บางคนไม่ได้ชอบหน้าตาแมวแต่ชอบนิสัยแมว แต่ทุกคนรักเจ้าของที่เอาขนมมาให้ รักเจ้าของที่พาแมวมารักษา และดูแลแมวของเธอได้เป็นอย่างดีครับ

HOWL ABOUT NEXT ISSUE
“EVERYONE HAVE THEIR
GOLDEN TIME”

WISH TO SEE YOU AGAIN

howl hear
your best friend.

“BE LIKE THE SNOW, COLD BUT BEAUTIFUL.”
Lana Del Rey

available : www.readhowl.com
www.facebook.com/readhowl
